ஜ்ஞநவிஜயா

ஓ ஸ்ரு: Brahmavidya Patrika. நெ. 7.

ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகை

மாதம் ஒருமுறை பிரசுரிக்கப்படும்

[illegible]

புத் ௧] நடுக்கவேரி—பிலவஸு மார்கழிமீ க்காக சித்திரைமாதம் இலக்கம் [7

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾.

𑌪𑍍𑌲𑌵𑌨𑌾𑌮𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌃 — 𑌚𑍈𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌸𑌃

𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍

"𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍌"

"𑌪𑌿𑌤𑌾𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍀𑌯𑌂"

𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 - 𑌤𑌾𑌤 𑌕𑍋𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌾𑌮 ॥

𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌦𑌤𑌿 - 𑌵𑌤𑍍𑌸! 𑌕𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿॥

𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 — 𑌅𑌹𑌂 𑌶𑌂𑌕𑌰𑍋𑌸𑍍𑌮𑌿॥

𑌪𑌿 — 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿𑌶𑌂𑌕𑌰𑍋𑌸𑌿

𑌪𑍁 — 𑌕𑌸𑍍𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌶𑌂𑌕𑌰 𑌏𑌵 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌆𑌹𑍍𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 𑌤𑌥𑍈𑌵॥

𑌪𑌿 — 𑌅𑌰𑍇, 𑌕𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌤𑌵 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌤𑍀॥

𑌪𑍁 — 𑌅𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣

𑌇

ப்ரம்மவித்தியா.

பிலவஸு சித்திரைமீ

வைதிக ரஹஸ்யானுசாஸநம்

ஆத்மாவும், அநாத்மாவும்.

பிதாவுக்கும் புத்திரனுக்கும் ஸம்பாஷணை.

புத்திரன் தகப்பனைப் பார்த்துக்கேட்கிறான். அப்பா! ஆத்மாவென்பது எது?

புத்திரனுக்குத் தகப்பன் பதில் சொல்கின்றான். குழந்தாய்! நீ யார்?

புத்திரன்—நான் சங்கரன்.

பிதா—நீ குழந்தைமுதல் சங்கரனாகவேயா இருக்கின்றாய்.

புத்—என்னசம்சயம்? எல்லோரும் என்னைசங்கரனென்று தான் சொல்கின்றார்கள்! அப்படியே கூப்பிடுகின்றார்கள்.

பிதா—அடே! உனது சமீபத்தில் நிற்பவன்யார்.

புத்—எனதுசமீபத்தி லிருக்குமிவன் கிருஷ்ணனெப்படுவான்.

𑌪𑌿—𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌯𑌦𑍍𑌵𑌯𑌃॥

𑌪𑍁—𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿।

𑌪𑌿—𑌤𑌵 𑌕𑌿𑌯𑌤𑍍।

𑌪𑍁—𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇॥

𑌪𑌿—𑌕𑌦𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌪𑌨𑍀𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿॥

𑌪𑍁—𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌵𑌯𑌸𑌿॥

𑌪𑌿—𑌕𑌦𑌾 𑌤𑌵 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌤𑍀 𑌜𑌾𑌤𑌃॥

𑌪𑍁—𑌮𑍇 𑌉𑌪𑌨𑌯𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍇॥

𑌪𑌿—[illegible]

𑌪𑍁—[illegible]

𑌪𑌿—[illegible]

𑌪𑍁—[illegible]

𑌪𑌿—[illegible]

𑌪𑍁—[illegible]

𑌪𑌿—[illegible]

𑌪𑍁—[illegible]

𑌪𑌿—[illegible]

𑌪𑍁—[illegible]

𑌪𑌿—[illegible]

𑌪𑍁—[illegible]

𑌪𑌿—[illegible]

𑌪𑍁—[illegible]

𑌪𑌿—[illegible]

பிதா—இவனுக்கு எவ்வளவு வயதாயிற்று.

புத்—ஐந்துவயதாயிற்று.

பிதா—உனக்கு எவ்வளவு.

புத்—பனிரெண்டாவது நடக்கிறது.

பிதா—உனக்கு எப்போது உபநயனம் நடந்தது.

புத்—ஏழாவது வயதில்.

பிதா—உனது ஸமீபத்திலிருப்பவன் எப்போது உண்டானான்.

புத்—எனக்கு எந்தவருடம் உபநயனம் நடந்ததோ அந்தவருடந்தான் உண்டானான்.

பிதா—அவனது ஜனனகாலத்தில் நீ அவனைப் பார்த்தையா.

புத்—எனது மாமன் என்னிடம் வந்து நமது அடுத்த வீட்டு ராமனது பார்யை ஸீதை ப்ரஸவித்திருக்கிறாளென்று சொன்னார். பிறகு யான சாயங்கால சந்த்யாவந்தனத்தை முடித்துக் கொண்டிருக்கும்போது கேட்டு குழந்தையைப் பார்க்க ஓடிப் பிறகு போய்ப்பார்த்தேன்.

பிதா—அப்போது அவனுக்கு என்ன பெயரென்றிருந்தாய்.

புத்—பிறகு பன்னிரண்டாவது தினத்திலல்லவா அவனது மாதாபிதாக்கள் கிருஷ்ணனென்று பெயரிட்டார்கள். நானுமக்காலம் போயிருந்து காப்பரிசியும் வாங்கிச் சாப்பிட்டேன்.

பிதா—ஓ குழந்தாய்! முதலில் ஜனித்த அக் குழந்தைக்குப் பன்னிரண்டுநாள் பரியந்தமும் பெயரில்லையல்லவா.

புத்—ஆம் ஆம்.

பிதா—அப்படியேதானே எல்லோருக்கும் உனக்கு மிருந்திருக்கவேண்டும்.

புத்—ஆம் ஆம்.

பிதா—அப்படியாயின் நீ ஜனித்தகாலத்து என்னால் பெயரிடுவதற்கு முன் பெயரில்லாமலேயே அல்லவா இருந்தாய். அப்போது நீ யார். உனது பெயரென்ன

புத்—குழந்தையாயிருந்தேன். அப்போது குழந்தை யென்றுபெயர்.

பிதா—அக்காலத்தில் அது எல்லோருக்கும் ஸ்வபாவமாயேற்பட்டதுதானே, அப்போது உனக்கு விசேஷமான பெயரென்ன, அதைச்சொல். அதாவது—இப்போது எவ்விதம சங்கரனென உரைக்கப்படுகின்றனையோ.

புத்—அப்போது எனக்கு முக்கியமான பெயர் ஒன்றுமேற்படவில்லை. எனது சிநேகிதனுக்கும அவ்விதமில்லையாது.

பிதா—ஆயின் அது மத்தியில் தாய் தகப்பன்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டதல்லவா.

புத்—ஆம ஆம.

பிதா—அவ்விதமாயின் நீ யார்.

[illegible]

புத்—அறிகிறேனில்லை நான்தான். (என்றுகையால் மார்பைத் தடவுகிறான்.)

பிதா—அடே, தலைமுதற் கால்பரியந்தமும் உனது சரீரமாயிருக்கும்போது ஏன்மார்பில்மட்டிலும் கையை வைத்து நான் என்று சொல்லுகிறாய்.

புத்—அப்படித்தான் கைபோகின்றது.

பிதா—இதிருக்கட்டும். ஏன் ஒவ்வொரு சமயத்திலும் (நான) என்று சொல்லுங்காலெல்லாம் கையானது நியமமாய் இருதயத்தையே தொடுகின்றது.

புத்—காரணமறிகிறேனில்லை.

பிதா—நான் என்று சொல்லிக்கொண்டு பாதமுதல தலை பரியந்தமும் உள்ள அங்கங்களில் இருதயத்தைத்தவிர வேறொரு அங்கத்தைத்தொட்டுக்கொண்டு அச்சுகத்தை அனுபவிக்கின்றனையா சொல்.

புத்—ஸ்வபாவமாகவே கையானது இருதயத்தையே தொடுகின்றது. வேறோரிடம் தொட்டபோதிலும் அதிற்பேதமுண்டென்பதை அறிகிறேனில்லை.

பிதா—அப்படியானால் நீஎன்பது தலைமுதல்கால்பரியந்தமுள்ள சமஸ்த சரீரந்தானோ.

புத்—அப்படியே இருக்கட்டும்.

பிதா—அப்படியானால் இறந்தவனுடைய சரீரமுழுமையும் எதிரிலிருக்கும்போதே அவன் போய்விட்டானென்கிறார்களே. அதன் காரணமயாது.

புத்—ஆனால் சரீரம நானில்லை

பிதா—ஆயின் நீயார்

புத்—ஐய! பிராணனே!

பிதா—பிராணனே நீயாயின்எப்படி உனக்கு எப்போதும் சங்கரனென்ற வியவகாரம் ஏற்படும், எனது பிராணனுக்கும உனது பிராணனுக்கும ரூபத்தில் யாதொன்றும் பேதமில்லையே. சரீரந்தானே பேதமாயக்காணப்படுகிறது. அதனாற்றான் நீ பிராமணனெனப்படுகிறாய். ராஜன க்ஷத்திரியனெனப்படுகிறான். நமதுசமீபத்திலிருப்பவன் வியாபாரி. ஸேவகன் சூத்திரன். உழுபவன் சண்டாளன் நீ குழந்தை. உனக்குப்பெரியவன் யௌவனவான். நான் கிழவனென்றும உரைக்கப்படுகிறேன்.

புத்—ஐய, ஸத்தியத்தை எனக்குபதேசித்தருளும். இறந்தவனுடைய சரீரமிருக்கும்போதும் இப்போதும் பிராமணனென்றும், க்ஷத்திரியனென்றும, பாலனென்றும், பெரியவனென்றும வியவகரிக்கப்படுகிறது யார்

பிதா—அடே, சொல்லுகிறேன கேள். நேற்று இரவு நீ தூங்கினையல்லவா.

புத்—ஆமாம.

பிதா—அப்போது உனது சரீரம் எங்கே இருந்தது.

புத்—தெரியாது.

பிதா—உனது பிராணன் எங்கே இருந்தது.

புத்—அதுவும் தெரியாது.

𑌪𑌿- [illegible] 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌃॥

𑌪𑍁- 𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵॥

𑌪𑌿- 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌵𑌾 𑌸𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌚 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌸𑌿॥

𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃- 𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌤 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿॥ 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑍇॥

𑌪𑌿- 𑌅𑌰𑍇, 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌯𑌦𑌿 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌦𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌦𑌤𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 [illegible] 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌰𑌤𑌿। [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇। [illegible] 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑌿॥ [illegible] 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌅𑌤𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 [illegible]॥

𑌪𑍁- [illegible] 𑌤𑌾𑌤 𑌕𑌿𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿 [illegible] 𑌨 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌶𑍍𑌚 [illegible]॥ [illegible]।

𑌪𑌿- [illegible]॥

𑌪𑍁- [illegible]॥ [illegible]॥

𑌪𑌿- [illegible] 𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇।

𑌪𑍁- [illegible]॥

𑌪𑌿- [illegible] 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿॥

𑌪𑍁- ([illegible]) [illegible]॥

𑌪𑌿- [illegible]।

𑌪𑍁- [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 [illegible] 𑌇𑌤𑌿॥

𑌪𑌿- [illegible]॥ [illegible]॥

𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿॥

பிதா—ஆயின் நன்றாய்த்தூங்கினவன் யார்.

புத்—நான்தான்.

பிதா—எப்படி நீ என்பவன் சரீரமாயாவது பிராணனாயாவது இருந்துகொண்டு தூங்குங்காலத்தில் பிராணனையும் சரீரத்தையும் எப்போதும்போல் அறிகிறாயில்லை.

புத்—ஐய, அறிகிறேனில்லை. நீங்கள் சொல்லும் கேட்கிறேன்.

பிதா—அடே, கேள். நான் என்பது சரீரமேயாயின் தேவதத்தனை நீயார் என்று கேட்டால் தனது சரீரத்தை தேவதத்தனென்று சொல்கிறான். கருப்பாயிருக்கின்றேன். குட்டையாயிருக்கின்றேன் என்றும் அறிகிறான். தூங்கினவன்தான் எல்லாவற்றையும் மறந்துவிடுகிறான. ஆனால் கடைசியில் நான் தூங்கினேனென்று சொல்கிறான். ஆனதால் சரீரம் பிராணனிவைகளைத் தவிர ஆத்மா ஒன்றிருக்கிறதென்றறிக.

புத்—ஐய எங்கேஇருக்கிறது சரீரத்திற்குள்ளேயா இருக்கிறது. அதைஎப்பேர்க்கொத்தது. அதுசரீரமில்லை. பிராணனுமில்லை எனில் தூங்கும்போது அவைகளிரண்டுமிருக்கும் போதும்நான்என்ற அனுபவம்இல்லாததாலும் நான் தூங்கினேன் என்று எங்கும் அனுபவமிருந்தாலும் அது என்னஸ்வரூப முடையது

பிதா—குழந்தாய். என்னை க்கேட்கும் உனது முகத்தினின்றும் விசித்திரார்த்தத்துடன் சப்தம்எவ்விதம் புறப்படுகிறது.

புத்—தெரிந்த அர்த்தங்களை எவ்விதம் சப்தமின்றிப் பிரயோகம் செய்கிறது, அதனாற் சொன்னேன்

பிதா—அடே உனது சரீரத்தில் ஞானமெங்கிருக்கிறதென்று நன்காலோசித்து நிச்சயமாய்ச்சொல்,

புத்—(தியானிக்கின்றான் ஒரிடமும் ஞானம் தெரியவில்லை) ஐய. தியானித்தேன் ஒரிடமும் ஞானத்தை அறிகின்றேனின்லை. மற்றுஇருதயத்திலென்றறிகின்றேன்.

பிதா—ஆதலாலல்ல வாநீமுதலில் நான் என்று இருதயத்தைத்தொட்டாய்

புத்—வாஸ்தவமறிந்தேன். ஆயின் பிராணன் முதலியவற்றிற்கு விலக்ஷணமாயும் ஞானஸ்வரூபமாயும் சரீரம். அவயவம் இந்திரியம்இவைகட்கு வேறாக இருதயத்திலாத்மா ஒன்றிருக்கிறதாய் ஏற்பட்டது.

பிதா—ஆனால்காலில்முள் ளுத்தைத்தால்துக்கமுண்டாகிறது அழகான ரூபத்தைக்கண்ணோக்கும்போதுநேத்திரத்திற் சுசுகமுண்டாகிறது. இங்கெல்லாம் ஆத்மாஇல்லாமலிருந்தால் எவ்விதம் இச்சுக துக்கமறியமுடியும்

இன்னும்வரும்

[illegible] 𑌯𑍇𑌨𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌮𑌤𑌮𑍍 । 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌨𑍇𑌦𑌂 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 ॥௧௩॥ 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌯𑍇𑌨 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍂𑌂𑌷𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌨𑍇𑌦𑌂 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 ॥௧௪॥ 𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌨 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌯𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍 । 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌨𑍇𑌦𑌂 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 ॥௧௫॥ 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌤𑌿 𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌯𑌤𑍇 । 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌨𑍇𑌦𑌂 [illegible]

[illegible] ॥௧௨॥

[illegible] ॥௧௩॥

[illegible] ॥௧௪॥

[illegible] ॥௧௫॥

[illegible] ॥௧௬॥

குணர்த்தவதே. 'எவன் ஒவ்வொரு யோனியையும் (காரணத்தையும்) அதிட்டிக்கவன்' என்றவசனத்தால் ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் சொரூபதாசா ரகனே என்று எப்படுதலல் என்க. "அதை ப்ரம்மம் என்றறி" எனில் அவ்விதம் உலக வஸ்துக்களை யதிட்டிக்கும் அதிட்டனமாயும் அவற்றிற்கு முன்னுமுள்ளதாய ப்ரம்மத்தை யறியென்றது பொருள். சுற்றேல் வாக்குக்கு விஷயமாகாத பொருள் வாக்குக்குச் சொரூபத்தை எங்ஙனமளிக்குமெனில்,'எது கூறுகின்றூர்:—"அது" என்பதாதியல். எங்ஙனம் சாத்திரிய சொருபமும் வாக்ரூபம், வாக்கால் துணிக்கோதற்கு கூடாததும் உளதோ அங்ஙனம் இதுவும் உளதென்றது உட்கருத்து- அபரோக்ஷஸ்வரூப சாக்ஷாத்காராதிகளின்றி மற்றவைகளுக்குத் தன்னைத்தான் விஷயமாக்கும் ஆற்றலின்மையாலென்க. ஆதலற்றான் வையாகரணர், சத்தம், ஞானம், தேஜஸ்ஸை இவைகட்குத் தம்மையும் பிறவற்றையும் விளக்கு மாற்றல ஒரேகாலத்துண்டு என்றனர். இதன் விரிவு சப்தசாஸ்திர மஞ்சுஷையிலறியலாம். இவ்வழியே இதன் பிறகு வரும் ஐந்து சுலோகங்களின்பிற்பாதியைப் பொருட்படுத்துக. (௧௨)

இ—ள். மனதால் எது அறியப்படாததுஎதனால் மனமறியும், அதுப்ரம்மமென்று நீயறி. அது மனமுமல்ல மனதால் அறியப்படுவதுமல்ல. எ—து.

முன் போல் பொருள் படுத்துக. ௧௩

இ—ள். எது கண்ணால் அறியப்படாது எதனால் கண்ணறியும், அது ப்ரம்மம் என்றுநீயறி. அது கண்ணால்காணப்படாதது. எ—து.

மற்றதற்கு இது ஏகதேசவுபலக்கணமாய்ப் பொருளை முன்போலவே கொடுக்கும். (௧௪)

இ—ள். எது காதால் கேட்கப்படாதது எதனால் காதுகேட்கும் அது ப்ரம்மம் என்று நீயறி. காதுகேட்கப்படுகிறதில்லை. எ—து. (௧௫)

இ—ள். எதைப் பிராணன் பிழைப்பிக்காது? எதனால் பிராணம் நடப்பது அதுவே ப்ரம்மம் என்று நீயறி. இது பிராணசேட்டை யாகாது. எ—து.

இங்கு பிராணவாயுவுக்குள்ள உயிர்த்தல்என்னும் தன்மைஈசன் சொரூபம் என்பதாயிற்று. (௧௬)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

இ—ள். எது விஞ்ஞாதம்? அங்கு ஓ ப்ராம்மணு! எது அவிஞ்ஞாதமாம்? ஆன்மாவினுல் அவ்விரண்டிலும் வேருயது ப்ரம்மம் என்று வேதாந்தவாக்யத்தால் அறிக. எ—று.

வி—ரை. ஆன்மாவினுல்=ஜீவரூப சிதாபாஸனுல்; எதுவிஞ்ஞாதம்=அறியப்பட்டது, உலகப்பொருள்என்பது கருத்து. எது அவிஞ்ஞாதம்=அறியப்படாதது. எவ்வளவுசிட்டினதாயினும் சொருபம் அறியப்படாமையால் என்க. "இவ்விரண்டிலும்=பிரபஞ்ச ஜீவன்களிலும், வேருயது=வேறிலக்கணம் பெற்றது, ப்ரம்மம் என்றறியற்பாலது. 'வேதாந்தவாக்யத்தால்' என்றது சிறப்பாய் தலவகாரிகள் கேநோபநிஷத்தின் மேனின்றது. அவ்வுபநிடதத்தி ற்றான் மேற்கண்ட ஆறு சுலோகபொருளும் அடங்கிய வசனங்கள் முதற்கண்டத்திலுள்ளன. "எவனுல் ஏவப்பட்டு மனம் விரும்பிய பொருளைக்கவரும்? எவனுலதிட்டிக்கப்பட்டுப் பிராணவாயு நடக்கின்றது? எவனுல் நினைத்தபடி வாக்கையுபயோகிக்கிறுர்கள்? கண்காதுகளை எந்ததேவன் நடத்துவான்? என்ற கேள்வி ஒன்றை நிகழ்த்தி காது க்குக்காது, மனதுக்கு மனம், வாக்குக்கு வாக்கு, பிராணனுக்கு ப்ராணன், கண்ணுக்குக்கண், என்று அறிந்து, ஒழிந்த தீரர் இவ்வுலகைவிட்டு அமிர்தத்தன்மையைப் பெறுவர்- அங்கு கண் செல்வதில்லை, வாக்குச்செல்வதில்லை மனஞ்செல்வதில்லை, அறிந்தோமில்லை, தெளிந்தோமில்லை எங்ஙனமதை உபதேசிப்பான், இது அறியப்பட்டதிலும் அறியப்படா ததிலும்வேறு, மேலானது என்றுஎமக்கு உபதேசித்த முன்னோரிடம்கேட்டோம். எதுவாக்கால்சொல்லப்படாதது எதனுல்வா க்குச்செல்லும் அதுப்ரம்மமென்றறியறி. இஃததல்லளதை யுதைவழிபடுவார். எதைக் கண்ணுற்காணக்கூடாததெனதனுல்கண்கள் காண்கின்றன, எதைக்காதாற்கேட்கமுடியாது, எதனுல்காதுகேட்கின்றது, அதைப்ரம்மம்எனஅறி, இஃததல்லளதைஈதென வழிபடுவோர் எதுபிராணனுல்உயிர்க்காது; எதனுல்பிராணன்உயிர்ப்பிக்கும்அதைப்ரம்மமென்றறி, இஃததல்ல எதை ஈதெனவழிபடுவார், என்றும் எவனுக்கு அமதம் (அறிதற்கரியது) உண்டு (அறியப்பட்டது) அவனுக்கு மதம் எவனுக்குமதம் (அறியக்கூடியது) அவனறிந்திலன். அறியப்படாததை யறிவார்; அறியக்கூடியதை மறப்பார். என்றும் சமாதான முறைத்த பலபலமந்திரங்களும் அமைக்கப்பட்டன. அவையே இதனுல் விரிக்கப்பட்டன. ஏக தேச முகத்தால் இதனுல் எல்லாச்சாமவேத மந்திரங்களும் ஈசனிடம் பொருட்பொருத்த முடையனவெனக்காட் டப்பட்டனவென்க (கஎ

அதர்வணம் சாமம் இருவேதங்களை ஈசனிடம் சேர்த்தமுறைபற்றி யஜுர்வேதத்தையுஞ்சேர்க்கிறுர்.

[illegible]

[illegible]

இ-ள். ஒரே தேவன் எல்லாப் பூதங்களிலும் மறைந்தவன். எல்லாவற்றையும் வியாபித்தவன், எல்லாப்பூதங்க
ளுக்கும் அந்தராத்மா, கன்மங்களுக்குநாதன், எல்லாப்பூதங்களுக்கு மிருப்பிடம் ஆனவன், சாக்ஷியாயுள்ளவன், சேத
னன், கேவலன், நிற்குணனுமாம். எ-து.

வி-ரை: 'ஒரேதேவன்=பிரகாசமூர்த்தியான ஈசன், எல்லாப்பூதங்களிலும் மறைந்தவன், ' யெங்கும் நிறைந்தி
ருந்தும் கண்ணுக்குப் புலப்படாமையால் அக்னிகாரணத்தில் (அரணி முதலிய பொருள்களில்) உள்ளவன் ருட்சு
மம் ஆவதுபோல்' என்பதாதி சுருதிகளால் என்க. "எல்லாவற்றையும் வியாபித்தவன் எள்ளுக்குளுள் எண்ணெய்போ
ல்' என்பதாதி பலவேதவசனங்களால் எல்லாப்பூதங்களுக்கு மந்தராத்மா, 'எவன் பூமியிலிருந்து பூமியை நடத்து
வான்" என்பதாதி அந்தர்யாமிப் பிரமாணத்தால் கன்மங்களுக்கு நாதன் என்றது யாவர் உள்ளத்தையும் பிரேரிக்
கும் ஆற்றலுடையானுதலாலும் சாக்ஷியாதலாலும் கன்மப்பயனையளிக்கு மீசனுதலாலும் என்க. 'எல்லாப்பூதங்களு
க்கு மிருப்பிடம் என்றது, அரவத்திற்குக் கயிறுபோல் எப்பூதங்களுக்கு மதிட்டானமாயுமுள்ளவன், இதனுல் 'எல்லா
ப்பூதங்களுக்கு மந்தராத்மா, என்றதுடன் கூறியது கூற்ருகவில்லை. ஸாக்ஷி விகாரமற்றவன், சேதனன், சின்மாத்தி
ரன், கேவலன், ஸஜாதீயம் விஜாதீயம் சுகதம் என்ற மூவ்வேற்றுமைகள் ஒழிந்தவன், 'நிற்குணன் எவ்வித க்குண
மும் மேலேற்றப் பெருதவன், 'உம்' என்றதினுல் இங்கு குறிக்கப்படாத அகண்டைகரஸாதி லக்ஷணங்களையும்
சேர்கலாம். இம்மந்திரம் இதேசெய்யுள்போலவே சுவேதாசுவதரவுபநிடதத்துப்படிக்கப்பட்டது. அதன் பொருள்விரி
வை அவ்வுபனிடதத்துக்கு யாம் எழுதியபாடியத்தில் காணலாம். ௧௮.

இனி கடவல்லீ ஐந்தாம் வல்லியிலும் மந்திரோபநிடதத்தும் படிக்கப்பட்ட ஓர் மந்திரத்துக்குப் பொருள் வி
ளக்குமுகத்தால் ஈசனுக்கு சர்வப்பிரகாசகத்துவம் சுவப்பிரகாசத்துவம் எனும் சொருபங்களைக் காட்டுகின்ருர்.

இ-ள். சூரியன் பிரகாசிப்பதில்லை, நக்ஷத்திரங்கள் பிரகாசிப்பதில்லை, சந்திரன் பிரகாசிப்பதில்லை, மின்னல் பிர
காசிப்பதில்லை, அக்னி பிரகாசிப்பதில்லை, அப்பரமாத்தும வஸ்து பிரகாசிக்கும்பொழுது எல்லாம் அவனுற்ருன் ஆன
ந்தருபமாய் நடக்கிறது. எ-து

இதன்பொருள் வெளிப்படை. இதேபொருளுள்ள மந்திரம் சுவேதாசுவதரவுபநிடதத்தும் உண்டு. ஆகவே அதன்பொ
ருளை அங்கே காண்க. அன்றி, 'அதைச் சூரியன் விளக்கமாட்டான்' என்பதாதியால் கீதையிலும்இவ்விஷயம்விளக்கப்
பெற்றது. ௧௯

இனி ருக்குவேதத்திலும் மற்றவிடங்களிலும் சத்து சித்து ஆனந்தம் என்று எப்பிரமவஸ்து சொல்லப்பட்டதோ
'அதையும்' "அதுவே பரப்ரம்மம் அதுவே பரசிவனெ"ன்பதாதி வசனங்களின் பொருளை நன்கு விளக்குகின்ருர்.

[illegible] ‖௨௰‖ [illegible] ‖௨௧‖ [illegible] ‖௨௨‖ [illegible] ‖௨௩‖ [illegible]

[illegible] ௨௰‖

[illegible] ௨௧‖

[illegible] ௨௨‖௨௩‖

[illegible]

இ-ள். இவ்வஸ்துவே பரப்ரம்மம், அவ்வஸ்துவே பரமசிவன்- சிவனே சரீரிகளுக்கு குரு, சிவனே தேவன், சிவனே பந்து என்றது. ௨௰,

மேற்கண்ட எல்லா விலக்கணங்களும் பொருந்திய வஸ்து பரப்ரம்மம் என்றதற்கு வாதம் யாதுமில்லை. அதை வழிபடவேண்டுமேனுல் எந்தச் சகுணரூபத்தில் வழிபடவேண்டுமென்று முன்னரே வினவியதற்கு உத்தரங்கூறுகின்ருர். அவ்வஸ்துவே பிரமன் என்ற விசேடணம் உலக சங்காரார்த்தமா! குணசம்பந்தமுடையவதிகாரி ருத்திரனை விலக்கவேண்டி அமைக்கப்பட்டது. சிவன் என்றது உமைபங்கன், நீலகண்டன, முக்கண்ணன் என்பதாதி உபலக்கண திருமங்களைக் குறிக்கும் சொல். அவனது வழிபாடு பலநூல்களில் பலவழி சொல்லப்படுதலால் அவற்றில் சில இங்கு எடுத்துக்காட்டுகிருர் சிவனே என்பதாதி வாக்கியத்தால். சிவனே குரு சிவ விபூதிகளில் ஆசாரியன் முதலாகவே அவனை முதலில் எடுத்தது. பிறகே வழிபடப்படும் தேவனையும் குறித்தது. இங்கு தேவனென்ற சொல் இந்திரியங்களையாவது சுவர்க்கவாஸிகளையாவது சொல்லும். ஒருமைச் சாதியைக்குறிக்கும் பந்துவென்று பந்தத்தையறுத்து ஞானத்தைக் கொடுப்பதாலென்க. ௨௰.

இ-ள். சிவனே ஆன்மா, சிவனே ஜீவன், சிவனிலும் வேறு எதுவுமில்லை. இதிகாசபுராணங்கள் யாவும் சிவனே சம்சயமில்லை என்றது.

வி-ரை. ஈண்டு ஆன்மாவென்றது அந்தர்யாமியை. ஜீவனென்றது நாரியோபாதியான சேதனனையென்க. அவனிலும் வேறு ஆனந்தமேயாம் என்பதாதி வேதார்த்தத்தையெடுத்து விரிக்கின்ருர் சிவனிலும வேறு எதுமில்லையென்ற- சிடனுக்கு அனுபவம் வலிவடையவேண்டி விரிக்கின்ருர் இதிகாசமென்பதாதியால், ௨௧.

இ-ள். சிவன் ப்ரம்மா, சிவன் விஷ்ணு, சிவன் ருத்திரன், சிவன் இந்திரன், சிவன் அக்னியமன், சிவனே நிருதி, சிவனே வருணனென்றது.

வி-ரை. ஈண்டு ப்ரம்மதேவனுதிகள் தத்தம் வ்யூகங்களுடன் சிவ விபூதிகளில் சேர்க்கப்பட்டாரென்றறிக.

இ-ள். வாயுவும் குபேரனும் ஈசானனும் ஆதித்தரும் வசுக்களும் சிவனே,

[illegible]

இ-ள். ருத்திரர், சூரியாதி கிரகங்கள், சித்தர், கந்தர்வர், யக்ஷர், கின்னரர், எல்லாம் சிவமயம் என்றது. ௨௪

இ-ள். குஹ்யர், அப்ஸரஸ்கள், அசுரர், ராக்ஷஸர், தைத்யர், தானவர் எல்லாம் சிவரூபமே. என்றது. ஈண்டு நான்கு ஜாதி தேவசத்துருக்கள் குறிக்கப்பட்டார். ௨௫

இ-ள். பூதங்கள், பிரேதங்கள், பிசாசங்கள், டாகினீ முதலிய தேவதைகள் நக்ஷத்திரங்கள் சுவர்க்காதி லோகங்கள், பூமி இவையெல்லாம் சிவமயம் என்றது.

இந்த டாகினி முதலிய மந்திரசாஸ்திரத்தில் கூறப்பட்டுள்ள சக்திபேதங்கள் சுவர்க்கங்கள் என்றது அனேக தேவலோகங்களையெனக. ௨௬

இ-ள். பூலோகம், புவலோகம், சுவலோகம், மஹலோகம், ஜனலோகம், தபோலோகம் எல்லாஞ்சிவனே. என்றது ௨௭

இ-ள். ஸத்யலோகமும் அங்குள்ள தேவதைகளும், நாரதர், அத்ரி, வசிஷ்டர் ஆகிய முனிகளும் சிவனே. என்றது ௨௮

இ-ள். லக்ஷ்மாதி முதலிய தேவதைகளும் அதலவிதல சுதலங்களும் சிவனே என்றது. ௨௯

இ-ள். தலாதலம், மகாதலம், பாதாளம் அங்குள்ள தேவதைகள் யாவும் சிவனேயாம், என்றது. ௩௰

இ-ள். வாஸுகி, தக்ஷகன், கார்க்கோடகன், அநந்தன் எல்லா புத்திராதி நாகங்களும் சிவனே. என்றது. ௩௧

இ-ள். பர்வதங்கள், நதிகள், குளங்கள், த்வீபங்கள், கிராமங்கள், புரங்கள், ஸமுத்திரங்கள், நகரங்கள் எல்லாஞ்சிவனே. என்றது. ௩௨

இ-ள். பிராமணர், க்ஷத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர், இதர ஜாதிகள் எல்லோரும் சிவனேயன்றிச் சிவனிலும் வேறில்லை. என்றது. ௩௩

இ-ள். பிரம்மசாரி, கிரகஸ்தன், வானப்ரஸ்தன், யதி எவனுஞ் சிவனே சிவனன்றி வேறில்லை. என்றது. ௩௪

இ-ள். ஆடுகளும், காளைகளும், எருமைகளும், ஆனைகளும், குரங்குகளும், மற்ற மிருகங்களும், பக்ஷிகளும், புழுக்களும் எல்லாஞ்சிவமயம். என்றது. ௩௫

இ-ள். ராஜாக்களும், ராஜசேவகர்களும், சத்துருக்களும், மித்திரரும், சொல்பவரும், சொல்லப்படுபவரும் செவியுஞ்சிவனே. என்றது. ௩௬

[illegible]

௧௮॥

௧௯॥ ௨௰॥

௨௧॥

௨௨॥

௨௩॥௨௪॥௨௫॥

॥௨௬॥௨௭॥௨௮॥

இ-ள். எல்லாச்சாதனங்களும், அஸ்திரங்களும், கீலாட்களும் சிவனே, ஐயமில்லை. அவனிலும் வேறுயாதுமில்லை எ-து. ௧௭.

இ-ள். வாக்கு, பாணி, பாதம், குய்யம், பாயு, உபஸ்தம், என்ற ஐந்து கன்மேந்திரியங்களும் அவற்றின் வியாபாரமும் பரசிவனேயென்றது- அவற்றின் வியாபாரம் விரிவாக இதனடுத்த செய்யுளிற்சொல்லப்படும். ௧௮

இ-ள். வசனம், ஆதானம், கமனம், விஸர்க்கம், ஆனந்தம், என்றவைந்தும் கன்மேந்திரியவியாபாரங்கள், அவைகளும் அக்கினியாதிதேவர்களும்- ௧௯

வி-ரை. "அக்கினியாதி" என்றவிடத்து ஆதியென்னுஞ் சொற்பொருள். அக்னி; விஷ்ணு, ருத்திரன், பிரஜாபதி, மிருத்யு இவர்களே.

இ-ள். காது; த்வக்கு; கண், நா, நாஸி, ஐந்து ஞானேந்திரியங்களும் அவற்றின் வியாபாரமும் பரமசிவனே எ-து. ௨௰.

இ-ள். சத்தம், ஸ்பரிசம், ரூபம், ரஸம், கந்தம், ஆக இவ்வைந்தும் ஞானேந்திரியவிஷயங்கள், இவைகளும் திக்குமுதலிய தேவதைகளும் சிவனே. எ-து.

வி-ரை. திக்கு, வாயு, சூரியன், வருணன், பூமி, இவைகள் இங்கு, முதலியவெனக் குறிக்கப்பட்டன. ௨௧

இ-ள், மனம், புத்தி, அஹங்காரம், சித்தம், என்ற நான்கும் அந்தரிந்திரியமாம்- சங்கல்பமாதிகள் அவற்றின் றொழிலாம், எல்லாஞ்சிவனே. எ-து. ௨௨.

இ-ள். ஸங்கற்பம், நிச்சயம், மனம், அநுஸந்தானம், ஆகிய நான்கும் அவற்றின் தேவதைகளான சந்திரன், பிரம்ம, ருத்திரன், க்ஷேத்திரஞ்ஞன், இவர்களும் சிவனே. எ-து. ௨௩.

இ-ள். பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், ஸமானன், ஆகிய பஞ்சப் பிராணன்களும் பசிதாகமாதியவற்றின் தொழில்களுமெல்லாஞ்சிவனே. எ-து- ௨௪,

இ-ள்: புல், பூண்டு, கொடி, மரம், இலை, பூ, கனி, விதை, மூலி, மற்ற ஔஷதிகள் எல்லாஞ்சிவமயம்- எ-து. ௨௫.

இ-ள்-திதி, வாரம், நக்ஷத்திரம்- யோகங்கள், காணங்கள், உத்பாதம், உபக்கிரகங்கள், ஜ்வரம், ஹிம்சைகளை நாசஞ்செய்யும் சாந்திகள் எல்லாம் சிவனே- எ-து-

வி-ரை- இங்கு "உற்பாதம்" என்றது தூமகேது (வால்நக்ஷத்திரமாதிகள்) வாதிகளை உபக்கிரகம் என்றது பிரகஸ்பதிக்குள்ள நான்குசந்திரன்களைப்போன்றவை- எ-து- ௨௬

[illegible]

இ-ள்- பூமியில் சஞ்சரிப்பன, ஆகாயத்தில் சஞ்சரிப்பன, ஜலத்தில் சஞ்சரிப்பன, மலைகளில் சஞ்சரிப்பன, இவைக ௬௭-
ளெல்லாம் சிவனே சம்சயமில்லை. சிவனிலும் வேறில்லை- எ-து-

இ-ள்- மரத்தின் பொந்துக்கள், கற்கள், மண் இவ்விடங்களில் உள்ள சூக்ஷ்மஜந்துக்கள் எல்லாஞ்சிவன் சம் ௬௮-
சயமில்லை அவனிலும்வேறில்லை- எ-து-

இ-ள்- ஆப்பிரம்மஸ்தம்பபரியந்தம், ஸ்தாவரமும் சரமும், என்பில்லாச்சூக்ஷ்மஜந்துக்களும் சிவனே. எ-து- ௬௯,

இ-ள்- கொசுக்கள், பேன்கள், காட்டுக்கள், தவளைகள், எலிகள், கொக்குகள், குலிங்கபக்ஷிகள், ஓணான்கள், பல்லி
கள், கலவிங்கங்கள், இவையெல்லாஞ்சிவரூபமே, சிவனிலும் வேறு எதுவுமில்லை; சிவனிலும் வேறுமில்லை அதிகமுமி ௭௰.
ல்லை- எ-து-

வி-ரை- இனி ஒவ்வொருபொருளையும் தனித்தபடி எடுத்து அந்தச் சிவரூபமென உபதேசித்தல் கூடாதகாரியமா
க்வே எல்லாவற்றையும் சுருக்கி ஒருவழிப்படுத்தி யுபதேசிக்கின்றார்.

இ-ள்- சிவனிலும்வேறில்லை, எல்லாஞ்சிவமயமே, உலகம் உள்ளும் வெளியும் நிறைந்தவன்சிவன் அந்தர்யாமியும் பர ௭௧-
சிவனே- எ-து.

(விரை) எதுவும்சத்தும் சித்தும் ஆனந்தமுமன்றி நாமரூபமாத்திரையில் அஸத்தாகையால் எல்லாஞ்சிவனே என்றது சத்தாதலையும் பிரகாசத்தையும் விரும்பத் தக்கதன்மையையும் குறித்தேயெனக. அதிட்டானஸத்தையை தம்முள் ஏற்றப்பெறுங்கால் சத்தாகவும், சோதிக்குங்கால் அசத்தாகவும் ஆகும் இவ்வுலகம், அநிர்வசனீயமாயாவிலாஸம் என்று ஏற்படுதலால் அது சிவசத்தைக்கொண்டே உள்பொருளாகத் தோன்றுவதுணமை என்றேற்பட்டது- இதனால் அவிதலைசவருக்குச் சிவமயச்சொல் சிறப்பெனக்கொண்டு விதண்டைபேசிய சிறியோர் சிற்றுரை வெற்றுரையாய்ச் சிதைந்ததுகாண்க- உலகம் சொரூபத்தில் அநிர்வசனீயமும் வெதிருஷ்டியில் சத்துமாதலாற்றான் அது சிவனன்றித் தனிப் பொருளாகாது என்பதையே விரிக்கின்றார்- "உள்ளும்" என்பதாதியால் 'உளளும்' அதிட்டானரூபமாய் = அந்தர்யாமிரூபமாய், உபாதானரூபமாய் 'வெளியும்' உலகப்பொருள்ரூபமாய்ச் சத்தாதிரூபமாய் = நிமித்தரூபமாய்ச் சரீரரூபமாய் 'நிறைந்தவன் சிவன்' = வியாபித்தவன் ஸச்சிதானந்தன்- 'உள்' என்றது விசாரித்தவிடம் சூக்ஷ்மமாய்த்

[illegible] ॥௩௨॥ [illegible]
[illegible] ॥௩௩॥ [illegible] ॥
௩௪।
[illegible] ॥
௩௫।
[illegible] ॥
௩௬।

தோன்றுவானும், சச்சிதானந்தமாத்திரையாய் நிற்றலானும், வெளி என்றது நாமரூபங்களுடன் கலந்து நிற்றலானும், பரிணமித்தானும் என்ற வேற்றுமைகொண்டே அந்தர்யாமி எல்லாவற்றிற்கும் நாதனும், எல்லாவற்றையும் சரீரஸ்தானத்தில் பெற்றவனும், 'ஈசனுக்கெல்லாம் நிலம் சரீரம், அவன் நிலத்திலிருப்பான்' என்பதாதி அந்தர்யாமி ப்ராம்மணம் சிவபரமாக விரிக்கப்பட்டது. அந்தர்யாமி பிராம்மணம் அமிர்தன் என்னும் சொல்லை விசேடியப்பொருளுக்குப் போசப்படுத்துவதால் அது சிவவாசகமே. இவ்வுண்மை எம்மால் அவிமுக்த ஜாபால பாஷியத்துள் நிலநாட்டப்பட்டது.

இங்ஙனம் அந்தர்யாமி ஜீவனையும் சரீரமாகப்பெற்றவனாகவே ஜீவன் பிரமம் ஆவதெப்படி எனில், கூறுகின்றார்:—

இ-ள். ஆன்மாவும் பரமான்மாவும் பரமசிவனே சமசயமில்லை. அதிகம்சொல்வதிற்பயனேது? எல்லா உலகமும் சிவமயமே. எ-து.

ஆன்மா என்றது ஜீவனை, பராத்மா என்றது அந்தர்யாமியை. இரண்டும் விசாரத்தில் ஒன்றும் ஈண்டு உலகம் என்றது ஜட ஜீவேசுவரர்களாயே யென்க. சிவமயம் சிவனது சொரூபத்தைக்கொண்டே பிரகாசிப்பதன்றி வேறல்லவென்பது கருத்து.
௩௫.

ஓ:- 'ஈசன் தனது அம்ச விபூதிகளாற்றான் உலகத்தை நடத்துவான்; மேலும்பலபதிகளைச் சிருஷ்டித்து சர்வாதிபத்தியம் செய்கிறான் மகாத்மா' என்ற மந்திர வேதாந்தவசனத்தால் ஏனவாசகங்களையுண்டாமாக அதை மறுத்துபதேசிக்கின்றார்.

இ-ள். எது விபூதியுள்ளது சத்துவம் நிறைந்தது, தேஜஸுள்ளது பலமுள்ளது அஃதெல்லாம் சிவாம்ச சம்பவமெனத் தெரிந்துகொள். எ-து.

விபூதியுள்ளது,= பெருமைபெற்றது "தேஜஸ்ஸுள்ளது=" நல்லபிரகாசம் நிறைந்தது. பலமுள்ளது வெளிப்படை. ஈண்டு விபூதி என்றறியவும், தேஜஸ்ஸு என்று கிரியையும். பல என்று ஸ்பஷ்டமாய்ப்பலமும் எடுக்கப்பட்டமையால் 'இயல்பிலமைந்தது ஞானம் பலம் கிரியை' என்றவேதவாக்கியம் தழுவப்பட்டது. இனி சிவசக்திநிபாதம் பெற்றவரிடம் மேற்கண்ட மூச்சக்திகளும் விளங்குமாதலால் எங்கேனும் மேற்கண்ட பெருமைகளைக்கண்டால் அங்குசிவாம்சமிருப்பதாய் அறி. அம்சம் என்றது பகுதியைக்குறித்ததல்ல; ஈசன் நிரவயவனாதலால் அவனது திருவருள் நிறைவின்மையால் மேற்கண்டசக்தி நிபாதரிடம்தோன்றும் திருவருளை அம்சமென உபசாரயாத்திரசகில் உரைத்தது. கடாகாயத்தை மகாகாயாம்சம் என்பதுபோல் என்க. இதனால் உலகெல்லாஞ்சிவரூபமாயினும் அறிவுநிறைவு குறைவுகள் சிதபிரகாசாப் பிரகாசங்களுக்கு ஏதுவாகையால் வித்துவஜ்ஜீவன் ஈசனம்சம் நிறைந்தவனென்றறிக என் றுபதேசிக்கப்பட்டான் என்பது கருத்து.
௩௬.

ஞானாதி சர்வகுணங்களும் சிவசேதபூத மென்கின்றார்.

[illegible]

[illegible]

இ-ள். அறிவாலறியற்பாலவன் சிவனே, வேதவேத்யனும் சிவனே, யோகத்தாலறியப்பட்டவனும் தியானத்தாலறியப்படுபவனும் சதாசிவனே. எ-து.

வி-ரை. இங்கு 'அறிவு' என்றும், யோகமென்றும் தியானமென்றும் ஞானயோகபத்திகள் வேறு எடுத்தக்கூறப்பட்டமையால் அவையின்றி மற்றக்கன்மமாத்திரமே இங்கு வேதமென்னுஞ் சொல்லுக்குப் பொருள் கன்மகாண்டம் குறிக்கப்பட்டது. ஈண்டுயேகத்திலும் வேறாக எடுக்கப்பட்ட தியானமாகிய ஞானத்திலும் அடையத்தக்கவன் அவனே என்பதாகும். ஆகமபோகமெனும் சொல் வேதம் என்னும் சொல்லைப்போல பொருட்சங்கோசமுடைய யோகத்தைக் குறிக்கின்றது. ஆகமங்களிலும் வேதசத்தத்தைக் கன்மகாண்டத்திலும் உபயோகிக்கும் பெருவழக்கு கேட்கப்படுகின்றது என்க. யோகசத்தத்தை அட்டாங்கயோகத்திலும் வேதசத்தத்தைக் கன்மகாண்டத்திலும் உபயோகிக்கும் பெருவழக்கு உண்டு. இவ்விதவாக்கியங்களே பிராம்மணவசிஷ்டநியாயத்துக்கு இலக்காம். இது குறித்து இங்ஙனம் சொல்லப்பட்டதென்க. இவ்விதவாக்கியங்களே பிராம்மணவசிஷ்டநியாயத்துக்கு இலக்காம். எல்லாம் மேற்கண்டவாறுயின், தன்மை முன்னிலை விகாரங்கள் எங்ஙனம் பொருந்துமென்ற வாசங்கை நிகழும். எல்லாம் பிரம்மமே யாதலால் 'என்றவர்' வாக்கிறாம்பமின்றி விகாரப்பெயர்கள் (இல்லை) மண்ணே (யுளது) சத்தியம், என்பதாதி சுருதிகளால் அதை அறிந்தமே எனக்குறிக்கின்றார்.

(இ-ள்.) யான் சிவன், நீ சிவன், எம்மிருவர்க்கும் ஓ பிராம்மண! வேற்றுமையில்லை, இச்சராசர உலகம் எலாம் சிவனாலதிட்டிக்கப்பட்டது. எ-து.

நீயும் சிவன், நானும் சிவன், என்றால், இதனால் இருவரும் ஒருபொருளேயாம். 'ஒன்றின் அபின்னப்பொருளுடன் அபின்னமாம வேறுபொருள் தாமும் அபின்னமேயாம்' என்ற நியாயத்தால் என்க. யான் சிவன் என்றதனால் 'யான் ப்ரம்மமாயுளேன்' என்ற வேதவாக்கியமும் நீ சிவன் என்றதால் 'அஃது நீயாயுளாய்' என்றவாக்கியத்தை விரித்தது. வேற்றுமையும் என்றவிடத்துள்ள உம் என்னும் சொல்லின் வலியால் பேதமாத்திரமல்ல, அபேதவிகாரவின்மையும் தழுவப்பட்டது. 'எம்மிருவர்க்கும்' என்றதனால் அகங்காரமுளதாகப்புலப்படுதலால் அவ்விதவிகாரமுள்ளவரை இரண்டொன்றாவதில்லையாகையால் உண்மையைநோக்கி உபசாரமாத்திரையில் அபேதம் கூறியது. உண்மையில் அபின்னமாயினும் பேதம் தோன்றிக்கொண்டே நிற்கும். ஆதலால் உலகத்தை ஈசனால் அதிட்டிப்பதும் உபசாரமே. இதற்கே வேதசம்மதமும் காட்டுகின்றார். ஈசனால் பிரகிருதியகாத்ம சொரூப சிவனால் மாயாசபளத்தால் என்றது கருத்து. இவ்வுலகெலாம் அதிட்டிக்கப்பட்டது என்றால் அவனின் பிறிதில்லாமையால். இது வேறு கிடையாது. என்றால் அவனின் பிறிதேது? ௫௫

அவன் உலகப்பொருளனைத்துமாவனேயானால் ஏன் புலப்படவில்லை? புலப்படாதவன் அவன் என எந்த வேதம் சுருதிகள் ஸ்மிருதிகள் இதிகாசங்கள் இவைகள் சொல்லுகின்றன, இவற்றின் கதியாது? என வாசங்கை நிகழும். அங்கு கூறுகின்றார்.

[illegible — Sanskrit text in Grantha script, 2 lines] ௨௮

[illegible — Sanskrit commentary in Grantha script, 7 lines] ௨௯

[illegible — Sanskrit commentary in Grantha script, 5 lines] ௩௦

[illegible — Sanskrit commentary in Grantha script, 6 lines]

இ-ள். எங்கும் பூர்ணன் அவன் சச்சிதாநந்த மாத்திரமிலக்கண மமையப்பெற்றவன், அத்துவிதியன், பரன் சம்பு அகண்டாத்மா, சனாதனன் எ-து.

அவன்,' என்றது தூரத்திலுள்ளவன் எனக்குறிக்கக் கூடியவனும் எங்கும் பரிபூர்ணன் ஆதலால் சமீபத்திலுள்ளவனும் அவனே என ஏற்படவே 'அது தூரத்தும் உள்ளது சமீபத்திலும் உள்ளது, என்ற வேத வாக்கியம் பொருள் விரிக்கப்பட்டது. எங்கும் பூர்ணன் என்பதைவிரிக்கின்றார் 'சச்சிதாநந்த மாத்திரம்' என்பதாதியால். 'உள்ளதென்றே அறியற்பாலது, என்றற் றொடக்கத்தனவான சுருதி வாக்கியங்கள் இதனால் விரிக்கப்பட்டன. எப்பொருளிலேனும் சச்சிதாநந்தாம்சங்கள் நிறைந்திருத்தலால் என்க. அற்றேல் இவனது ரூபம் கண்ணின் முன்னில்லாது இவனைக்கண்ணாற் கண்டவன் ஒருவனுமிலை என்றதெவ்வாறு பொருந்தும் எனில், அவ்வசனம் அவனது திருவுருவத்தை க்கொண்டவிரிது என்றதேயன்றி, எங்கும் நிறைந்து சச்சிதாநந்தமாய் நிற்றலறியத்தக்கதே என்பதை மறுத்தோதிலது. நிற்க. உலகம், நாம ரூபங்களையே சொரூபமாகப்பெற்றிருத்தலால் அன்னம ரூபங்கள் தம்முட்கலந்த சச்சிதாநந்தங்களை வேறுபடுத்தாதோ? வேறுபடுத்துமாயின் துவிதசித்தாந்தம் நிலைபெறவேண்டி நேரிடும். இலையேல் அது எவ்விதம் நிலைபெறும் எனிற் கூறுகின்றார். 'அத்துவிதியன்' என்றதனால் முத்திவரை சம்ஸாரம் தொடர்ந்து வந்தாலும் 'அதிற்றவிடம் துவிதமில்லை' என்றதனால் உண்மையில் அநிர்வசனீயமான நாமரூபங்கள் என்னும் சத்தாய பிரம்மரூபத்தை எவ்விதத்தும் வரையறுக்க வாற்றல் பெற்றிலது என்பதுட்கருத்து. 'அகண்டாத்மா' என்பது முன்னைத்துவிதியன் என்ற விசேடணத்தால் கிடைத்தபெருமையை அகண்டைகரஸன் என்று விரிக்கின்றது. இங்கு 'பூர்ணன்' என்றதனாற்றானே வியாபகத்துவம் இருக்க அவ்வியாபகத்துவம் ஒளபசிலேடிகம் எள்ளுக்குள் எண்ணெய்போல், என்றுவாதிக்கும் வாதிகளை மறுக்கவே அகண்ட மென விசேடணம் தொடுக்கப்பட்டது. தன்னைப்போன்ற வேறு நித்திய சத்தியப் பொருள் ஒன்றிருக்குமேல் அதனால் வரையப்பட்ட விடம் ஒழிய மற்றவிடமே ஈசனுக்கிடமாகவே கண்டத்துவம் வரநேரிடும். ஸநாதன்=முக்காலங் களாலுமளவிடக்கூடாதவன் நித்தியன்.

இ-ள். மூன்று இடங்களிலும் எது போக்யம், எவன போக்தா எது போகம் இவற்றிற்கு விலக்ஷணனும் ஸாக்ஷியாயும் உள்ளவன் சின்மாத்திரன், யான் சதாசிவன் எ-து. இடங்கள் என்றது மூன்று லோகங்கள் மூன்றவஸ்தைகளாதிகளைக்குறிக்கும். மற்றது வெளிப்படை. இதே வசனம் கைவல்ய உபனிடதத்தும் படிக்கப்பட்டது. இதற்குள்ள விரிந்த வுரையை யாம் எழுதிய கைவல்ய உபனிடதீபிகையிற்காண்க. ௩௧

இங்ஙனம் சச்சிதாநந்தாகண்டரஸம், மாயாசபாளமாய் அந்தர்யாமியாய் மாசிலாத நற்குணங்களாய அம்மாறு,

[illegible]

[illegible]

அவ்வியயஸம்பத்து, பகம், ஆறு முதலியபல்குணங்கள் தங்கிய விடமாய் மாதேவன் என்ற திருநாமம் துலங்க அடியார் துயரமகற்றும் விருது பூண்டு அந்தணர் குலதேவதையாய் அிலமின்ற அன்னை உமாதேவியார் அகமகிழும் மணாளனுய் உள்ள இளம்பிறை சூடிய பிரானே உயர்குலத்தவர் உத்தம பரிபாகிகள் உபாஸிக்க வேண்டியபொருள் என்பது வேதவைதிக சம்மதமாயின், அதுசரீரியாதலால் அவனது திவ்யசரீரத்தாலும், சரீரத்துக்குள்ள உற்பத்தியாதி குற்றங்களும் உளவோவென சிடுக்காசங்கை நிகழுமாகவே, அற்றன்று; ‘அச்சரீரம் வித்தியாமயம் அப்பிராகிருதம்’ என்பதாதிப் பெருமையுள்ளதென நிரூபிக்கின்றார்.

இ-ள். எவனுக்குப்பிறப்பில்லை, கன்மமில்லை. நாமம் இல்லை. ரூபமில்லை, குணமில்லை, குற்றமில்லை. ஆயினும் உலகவுற்பத்தி நாசங்களுக்கென தன்மாயையால் காலந்தோறும் அவைகளைக்கொள்ளுவான்.

எவனுக்குப் பிறப்பில்லை கன்மமில்லை என்றதனுல் “அவனுக்கும் காரியமுமில்லைகாரணமுமில்லை கன்மமில்லை தேசமில்லை இந்திரியமில்லை புத்திதத்துவமில்லை” என்பதாதி சுருதிகள் தழுவப்பட்டன. இங்குதேகமில்லை என்றது பிராகிருத சரீரத்தையே. ‘அங்ஙனமிலையேல் கன்மமுதலியவற்றைநிஷேதித்தது வியர்த்தமாம்.எவ்விதசரீரமில்லாவிடம் அதற்குப் பிரசக்தியே யிலையாதலால் என்க. மேல்பிறப்பும் அதன்காரணமுமான கன்மமும் அவனுக்கில்லையென ப்பொருத்திக்கொள்ளவேண்டும். மேற்கண்டபடி ஈசனுக்கு அப்பிராகிருதமும் மாயாமயமுமான சரீரமும் உண்டானுல் அவனுக்கு ஸகுணத்துவமும் கர்த்ருவத்துவமாதியும் சேராதோவெனில் உண்மையில் விசாரத்தில் இல்லையென்கிறார். ‘நாமம் இல்லை’ என்பதாதிவசனத்தால் அங்ஙனமாயின் உலககாரணம் ஏதெனப்புகல்கின்றார். ‘ஆயினும்’ என்றுதொடங்கிய வாக்கியத்தால் ‘உற்பத்திநாசங்கள்’ என்றது மற்றதொழில்களையும் குறிக்கும் தன்மாயையால் என்றதனுல் இச்சரீரத்திற்கு வேறுகாரணமில்லை யென்று சித்தித்தது. காலந்தோறுமென்றது ‘மகாகற்பாதிகளின் தொடக்கத்தில், என்ற பொருள் கொடுக்கும். அது அற்பவறிவினராகிய தேவாதியோற்கறியகூடாததாகவே அறியில் என்று அதன் பொருளை யறிந்துதெளிக. மேலும்‘அவைகளை’என்றவிடத்துப்பன்மை கபிஞ்ஜலாதிகரணநியாயத்தால் மூன்றையே பொருளாகக்கொள்ளும். மேலும் நான்காவதையும் அதன்பொருளாகக்கொள்ளின் தோஷமும் அிலடங்கியதாகும். இக.

இனி மேற்கண்ட மாயாசபள ஜகத்காரண பரமேசுவர திவ்ய மூர்த்தியின் பெருமை கூறுகின்றார்.

[illegible]

[illegible]

இ—ள். எல்லாவித்தைகளுக்கும் ஈசானன்—ஜகத்துக்கு ஈசுவரன் பிரபு,ப்ரம்மாதிபதி, ப்ரம்மன், அப்பிரமமே பரமசிவன்.

எ-து.

"எல்ல வித்தைகளுக்கு மீசானன் என்றது, ஒவ்வொருகற்பங்களிலும் உற்பத்தியாகும் பிரம்மதேவர்களுக்கு வேதாதிகளான எல்லாவற்றையும் உபதேசிப்பவர் பரமேசுவரனே என்றெழுந்த புராணவசனங்களையும்' 'எவன் பிரமதேவனை முன்படைத்தான், எவன் அவனுக்கு வேதங்களையுமுபதேசித்தான், அவ்வான்மபுத்திப்பிரகாசதேவனை யான்மோக்ஷத்தை விரும்பி சரணடைவேன்' என்ற சுருதியையும் தழுவியது. இவ்வணம் சொன்னமயபிரபஞ்சத்துக்கு ஈதனீசனெயினும் பொருட் புவனத்திற் கதிதிவேறேவென வாசங்கை தோன்றுவண்ண முபதேசிக்கின்றார். ஜகத்துக்கென்று. ஈண்டு ஜகத் என்றது ஜீவஜடங்களைக் குறிக்கும் ஈசுவரன் பிரபு இரண்டு சொற்களும் முறையே முக்கண்ணண்ணலையும் சுதந்திரனையும் குறிப்பதால் கூறியது கூற்றாகாது. உலகத்திலெல்லாப் பொருள்களுக்கும் பதியாயினும் விசேடமாய் அந்தணாளர்க்குப்பதி எனவும் சிறப்பிக்கின்றார். பிரமன் என்றபிராம்மணனுக்குப்பதி என்றதால் ஈசனது இவ்பாரங்களிலென்றுப 'பர்க, சப்தசமபந்தத்தால் அளவில் பெருமை பெற்ற காயத்திரி மாமந்திரமே பிராம்மணத்வ காரணமாதலால் என்க. மேல் அப்பிராமணன்பிராமணனுக் கதிபதியாகமாட்டான். ஆதலால் ஈசுவரன் பிராம்மணனே என்று 'பிரம்மன்' என்பதாற் குறிக்கின்றார். சாமவேதப்பிரபதப்பிராம்மணத்தில் பிராம்மண்யம் ஈசனுக்குச் சொல்லப்பட்டமையின் என்க. அங்கு 'தேவர்களில் பிராம்மணன் யான்மனிதர்களில் பிராம்மணன் பிராம்மன் பிராம்மணனையே யன்றே வழிபடுவான்; ஆகவுன்னைச்சரணடைவேன் என்றுள்ளது. 'பரமசிவன்' என்றது குணிநத்திரனை விலக்கவேண்டியதென்க. இதனால் "ஈசானன் எல்லாவித்தைகட்குமீசுரன், எல்லாப்பூதங்கட்கும் பிரம்மாதிபதி, பிரம்மத்ததிபதி, பிரம்மன், சிவன் எனக்குண்டாக சதாசிவன் ஓம்' என்ற யஜுர்வேதமந்திரம் விரித்துரைக்கப்பட்டதென்க.

கம்.

வேறுசுருதியை உபாிருங்கணம் செய்கின்றார்.

இ—ள்; சிவன் சேதிக்கமுடியாதவன், கொளுத்த முடியாதவன், இளக்கமுடியாதவன், உலர்த்தமுடியாதவன், நித்தியன், எங்கும் நிறைந்தவன், தாணு, அசலன், இவன்லாதனன்,

வி-ரை. இங்கு மாயாசபள ஜகத்காரண ப்பிரமசரீரமுள்ளதாகக் குறிக்கப்படுமாதலால் அதனிடம் சம்பவிக்கக்கூடிய சரீரதர்மங்களை மறுத்துவருவதில் முதல்விசேடணம் சேதிக்கக்கூடாதவன் என்றது. உலகத்தில் அவயவக்கூட்டுறவாற்பிறந்ததோர் அவயவிக்கு மீண்டுமவ்வவயவங்கள்பிரியச்செய்யும் தொழில் சேதித்தலாம். இத்தொழில் கடினப்பொருளிற்றான் நிகழ்க வேண்டும். "ஈசனசரீரம் மற்றைய சரீரங்களைப்போல் பிராகிருதாவயவங்கள் அமையப்பெறுதபற்றி அதைச்சேதிக்கக் கூடாது என்றது. மேல் பரிணமிக்கக்கூடிய அவயவங்களைப் பெற்ற சரீரத்தின்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

நதி, நிழல், மார்க்கம், மாட்டுக் கொட்டம், ஜலம், ச்சாம்பல், இவ்விடங்களிலும் அக்னி, சூரியன், பசு, சந்திரன், சந்தியாகால ஜலம், ஸ்திரீ த்விஜன் இவர்களைப்பார்த்துக்கொண்டும் மூத்திர புரீஷங்களைச்செய்யக்கூடாது. (133)

(வி—ரை) நதிமுதலிய இடங்களில் மூத்திரபுரீஷங்களைச் செய்யக்கூடாது. இவ்விதமேமுதுகாடு முதலியவிடங்களிலுமென்றறிக. இங்குசங்கர்—கோமயம், கிருஷிசெய்துதானியம்விதைக்கப்பட்ட விடம், புல்தரை, சிதை, முதுகாடு, மார்க்கம், களம், பர்வதங்கள், மணல்முதலியவிடங்களில் மூத்திரபுரீஷம முதலியதைச்செய்யக்கூடாது. பூதங்களது அதரமாகையால் என்றார். அப்படியே அக்னிமுதலியவற்றிற்கு எதிரில் மூத்திர புரீஷமசெய்யக்கூடாது. இவைகளைப் பார்த்துக்கொண்டும், இக்காரியம்செய்பக்கூடாது. இங்கு கௌதமர்—வாயு, அக்னி, வேதியன், சூரியன், ஜலம், பசு, இவைகளைப்பார்த்துக்கொண்டு மூத்திரபுரீஷம் விடக்கூடாது. பாதங்களில் படக்கூடாது. என்றார். முற் கூறப்பட்ட தேசமதவிர மற்றவிடங்களில் பூமியில் யக்ஞத்திற்குதவாத புல்லைப் போட்டுமூத்திரபுரீஷம் விடவேண்டும். இங்குவஸிஷ்டர்—சிரவைவஸ்திரத்தால் மறைத்துபூமியைய்க்ஞத்திற்குப யோகமற்ற புல்லால்மறைத்து மூத்திரபுரீஷம்விடவேண்டும் என்றார். (133)

சூரியன், நக்னையான ஸ்திரீ, மைதுனத்தோடு கூடியவர்கள், மூத்திரம், புரீஷம், அசுசியாயிருந்துகொண்டு ராகு, நட்சத்திரங்கள் ஆகிய இவைகளைப் பார்க்கக்கூடாது. (134)

(வி—ரை) சூரியனைப்பார்க்கவே கூடாது. இங்குசூரியனை நோக்கக்கூடாதென்பது ஸாமான்யமாகவே நிஷேதிக்கப்பட்டது. அவ்விதமாயினும், உதயகாலத்திலுள்ள சூரியன், அஸ்தமனகாலம் ராகுதீண்டியிருக்கும் காலம்,ஜலத்தில் பிரதிபிம்பமாயிருக்கிறது, மத்தியான்னம், இக்காலத்திலுள்ளசூரியனையுமேபார்க்கக்கூடாது என்று நிஷேதிக்கப்படுகிறதே தவிர எப்போதுமன்று. அப்படியேமனுவும்—உதயமாகும் சூரியனையும் அஸ்தமனமாகுபவனையும், கிரஹபீடாகாலத்துள்ளவனையும், மத்தியான்னத்தில் ஆகாயமத்தியிலுள்ளவனுமான சூரியனைக் கண்ணோக்கக்கூடாது. தான்உபயோகிக்குமிடம் தவிர மற்றயவிடங்களில் நக்னையான ஸ்திரீயைப்பார்க்கக்கூடாது. “தனது மைதுனகாலம் தவிற வேறுஇடங்களில் நக்னையான ஸ்திரீயை ப்பார்க்கக்கூடாது” என்றுஆசுவலாயனரும் கூறினர். மைதுனத்தோடு கூடியிருப்பவளை நக்னையல்லாதவளாயினும் பார்க்க

[illegible] ||௧௩௯||

[illegible] ||௧௩௯||

[illegible] ||௧௪௦||

[illegible] ||௧௪௧||

பால் உண்ணும் கன்றைப்பிரிக்கக்கூடாது. வழி இல்லாதவழி போகக்கூடாது. சாஸ்திரமார்க்கத்தை அதிக்கிரமித்து மிக்கலுப்தனயிருக்கும் அரசனிடமிருந்து ஒன்றையும்வாங்கக்கூடாது. (139)

(வி—ரை) இதரனது பசுவினிடம் அவனது கன்று பாலேசாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது இதரனுக்காக அதைப்பிரிக்கக்கூடாது. கெட்டமார்க்கத்தால் எங்கும் நகரத்திலாவது, கிராமத்திலாவது, கிருஹத்திலாவது உட்பிரவேசிக்கக்கூடாது. கிருபணனுய்சாஸ்திரமார்க்கத்தைமுற்றிலும் துறந்தவனன அரசனிடமிருந்து யாதொன்றையும் கைப்பற்றல் கூடாது. (139)

தானம் வாங்கும் விஷயத்தில் சூனி, சக்ரீ, த்வஜீ, வேசிகை அரசன் இவர்களில் முன்னவர்களேக்காட்டிலும் பின்னவர்கள் பத்துகுணமதிகமான துஷடர்களென்றறியவும்(140

(வி—ரை) தானம் வாங்கும்விஷயத்தில்இவர்கள்நிஷேதிக்கப்பட்டவர்கள். சூனி=பிராணிஹிம்ஸைசெய்பவன், சக்ரீ=எண்ணேவியாபாரம் செய்பவன், த்விஜீ=கள்வியாபாரம செய்பவன்: வேசியை=தேவடியாள், அரசன் இவ்வைவருள் முன்னவர்களேக் காட்டிலும் பின்னுள்ளவன்பதின்மடங்கு கெட்டவன். (140)

(அ—கை) இனி அத்தியயனதர்மங்களேக்கூறுகின்றூர்,

வேதங்களே ஒஷதிகளுண்டாகும் காலத்தில் சிராவணமாதத்திலாவது சிரவண நட்சத்திரத்துடன் கூடியதினத்திலாவது, ஹஸ்தநட்சத்திரத்துடன்கூடிய பஞ்சமியிலாவதுஆரம்பம்செய்யவேண்டும். (141)

(வி—ரை) வேதங்களேஒஷதிகளுத்பத்தியாகும் காலத்தில் சிராவணமாதத்திய பௌர்ணமியிலாவது அல்லது சிரவணநக்ஷத்திரத்துடன் கூடிய தினத்திலாவது ஹஸ்தநக்ஷத்திரத்துடன் கூடிய பஞ்சமியிலாவது தனதுகிருஹ்யத்திற்கூறப்பட்டுளவாறு ஆரம்பம் செய்யவேண்டும். எப்போது சிராவணமாதத்தில் ஒஷதிகள் உண்டாகவில்லேயோ, அப்போது பாத்திரபதமாதத்தில் சிரவணநட்சத்திரத்தன்று செய்யவேண்டும். அதன்பிறகு நாலரைமாதம் வேதாத்தியயனம் செய்யவேண்டும். இங்குமனு—சிராவணமாதத்திலாவது, பிரௌஷ்டபதத்திலாவது விதிப்பிரகாரம் ஆரம்பித்து வேதங்களேநாலரைமாதம் அத்தியயனம்செய்யவேண்டுமென்றூர். (141)

[illegible]

பௌஷமாதத்தினது ரோகிணியிலாவது அஷ்டகையிலாவது வேதாத்தியயனத்தைஜலசமீபத்தலிருந்து சாஸ்திரப்படிவிஸர்ஜனஞ்செய்யவேண்டும். (142)

(வி—ரை) பௌஷமாதத்தனது ரோகணி நட்சத்திரதினத்திலாவது அஷ்டகையிலாவது கிராமத்திற்குவெளியில் ஜலத்தினது ஸமீபத்தில் தனதுகிருஹ்யத்திற் கூறியவாறு வேதாத்தியயனங்களை விஸர்ஜனஞ்செய்யவேண்டும். எப்போது பாத்திரபதமாதத்திலாரம்பிக்கப்பட்டதோ அப்போதுமாதசுக்கலப் பிரதமாதினத்தில விஸர்ஜனம். இங்குமனு—வித்வானனவன் வேதங்களைப்பௌஷமாதத்தில நிறுத்தி விடவேண்டும். அல்லது மாகசுக்கிலத்தின் பிரதமாதினத்திலபூர்ணிமாதினத்திலாவது நிருத்தவேண்டுமென்றார். அதன்பிறகு 90 நாழிகை வரையாவது இரவும் பகலுமாவது நிறுத்தி சுக்கில பக்ஷங்களில் வேதங்களையும கிருஷ்ண பட்சங்களில் அதனது அங்கங்களையும அத்தியயனம செய்தல வேண்டும். இங்குமனு—சாஸ்திரப்பிரகாரம கீழ்ச்சொன்னபடிவேதங்களை நிறுத்திவிட்டு 90 நாழிகை ராத்திரியாவது அல்லது ஓர் இரவும் பகலுமாவது நிறுத்தி அதன்பிறகு சுக்கிலபக்ஷங்களில நியதனுயிருந்து அத்தியயனம செய்யவேண்டும். வேதத்தினது அங்கங்களைக்கிருஷ்ண பட்சத்தில அத்தியயனம் செய்யவேண்டும என்றார். (142)

(அ—கை) இனி அத்தியயனம் செய்யக்கூடாத தினங்களைக்குறிக்கின்றார்.

அத்தியயனத்தைத் தனது சிஷ்யனுவது ருத்விக்காவது, குருவாவது, பந்துவாவது இறந்துபோனால் மூன்று தினமும உபாகர்மதினத்தில், உத்ஸர்க்கதினத்திலும். தனது சாகையை அத்தியயனம செய்பவன் இறந்த போதும மூன்றுதினமும் நிறுத்திவிடவேண்டும். (143)

(வி—ரை) கீழ்ச்சொன்ன பிரகாரம் அத்தியயனஞ்செய்பவனதுசிஷ்யனுவது, ருத்விக்காவது, குருவாவது, பந்துக்களாவதிறந்துபோனால அப்போது மூன்று தினமும அத்தியயனத்தை நிறுத்தவேண்டும். அவ்விதமே உபாகர்மதினம் வந்தபோதலும உத்ஸர்க்க தினம வந்தபோதிலும் கண்டுகொள்க. உத்ஸர்க்கதினத்தில மனுவசனத்தால 90 நாழிகையாவது அல்லது ஒருதினம் ராத்திரியாவது அனத்தியயன தினம் ஏற்படுகிறது. ஆயினும் இவ்வசனத்து

[illegible] கசங

[illegible] கசச

[illegible] கசரு

டன் அசற்கு விகல்பமுண்டு. அதாவது இப்பட்சமும் உண்டென்பதர்த்தம். தனதுசாகையை அத்தியயனம் செய்பவன் மரித்தால் அப்போதும் மூன்றுதினம நிறுத்தத்தான்வேண்டும். 143

சாயங்காலம் இடிஇடித்தாலும், ஆகாயத்தில் அசுபமான சப்தமுண்டாயினும் பூகமபமுண்டாயினும், உல்காபாதத்திலும்; ஆரண்யகம் ஆரமபித்தாலும, வேதாத்தியயனத்தை ஒருபகல் இரவு நிறுத்தவேணடும். (144)

(வி—ரை) சாயங்காலத்தில் மேகசப்தமுண்டாயினும் இடி விழுந்தாலும், பூகம்பமுண்டாயினும, உல்காபாதத்திலும அதாவது கொள்ளிக்கட்டை விழுந்தாலாயினும, மந்திரபாகம், பிராமண பாகம், இதைமுடித்தாலும, ஆரண்யகம் ஆரம்பித்தாலும் ஒருபகலிரவு அத்தியயனத்தைநிறுத்தவேண்டும. (144)

பௌர்ணமி. அமாவாசை தினங்கள், சதுர்த்தசி, அஷ்டமி, சந்தரசூரியக்கிரகண தினம, பிரதிபகது, சிராத்தபோஜனம் செய்ததினம், அதில் பிரதிக்கிரகமசெய்ததினம் ஆகிய இவைகளில் ஓர்இரவு பகல் அத்தியயனததை நிறுத்தவேண்டும். (145)

(வி—ரை) பௌர்ணமி; அமாவாசை, சதுர்த்தசி. அஷ்டமி. சந்திரசூரியக்கிரகணங்கள் ஆகிய தினங்களில் ஒருநாள் அத்தியயனத்தை நிறுத்தவேண்டும். ஆனல் அரசனது சூதகத்திலும் சந்திரசூரியக்கிரகணகாலத்திலும்வேதத்தைநிறுத்திவிட வேண்டும்என்றுசொல்லிஇருக்கிறதேஎனில் அதுகிரஸ்தாஸ்தமன விஷயமெனக்கொள்க.ருதுசந்தியுடையபிரதமாதிதினங்களிலும் சிராத்தபோஜனம் செய்ததினத்திலும் அல்லது அதில் பிரதிக்கிரகம் செய்ததினத்திலும் ஒருதினம் நிறுத்தவேண்டும். இது ஏகோத்திஷ்டத்தை விலக்கிச்சொன்னதாய்க்கொள்ளவேண்டும். ஏனெனில் வித்வானனதவிஜன ஏகோத்திஷ்டததை வாங்கி மூன்றுதினம் அத்தியயனம் செய்யக்கூடாது என்றிருப்பதாலெனக. (145)

[illegible]

பசு, தவளை, நரி, நாய், சர்ப்பம், பூனை, மூஞ்சூறு இவைகள் அத்தியயனம் செய்பவனது நடுவிற் பாய்ந்தால் ஒரு நாள் நிறுத்தவேண்டும். சக்கரத்வஜம் ஏறும்போதும், இறங்கும்போதும் அப்படியே செய்யவேண்டும். (146)

(வி—ரை) அத்தியயனம் செய்பவர்களது மத்தியில் பசுமுதலியவைகள் சென்றால், சக்கிரத்விஜம்ஏறும்தினத்தும்இறங்கும்தினத்தும்ஒருநாள் அத்தியயனத்தைநிறுத்தவேண்டும். இங்குமுன்னேயே ஒருநாளிரவு பகல என்று சொல்லியிருக்கும்போதும் இங்குமறுபடியும் ஒருநாள்என்று சொன்னதுசந்திபாகாலத்தில்மேககர்ஜனம். அசுபகரமானஇடி, பூகம்பம், உல்காபாதம் இவைகள் அகாலத்தில் உண்டாகுபவைகளென் .தை க்காட்டுவதற்காக: அப்படியே அகாலத்திலுண்டாகும் இடி, பூகம்பம், ராகுதர்சனம், உல்கையென்று கௌதமவசன மிருத்தலாலென்க. நிமித்தகாலம் முதல் மறுநாள் அக்காலபரியந்தமுள்ள காலம் எதுவோ அதுதான்அகாலம். அக்காலத்திலுண்டாகுபவைகள். அதில அத்தியயனம் கூடாது. இதுவும் பிராதஸ்ஸந்தியாகாலத்தில் மேகம்கர்ஜித்தால் தான். சாயம் சந்தியாகாலத்தில மேகசப்தம கேட்டால் ராத்திரி மட்டிலும் தான் நிறுத்தவேண்டும. சாயங்கால சந்தியில் மேகசப்தமுண்டாயின் ராத்திரியும பிராஸ்ஸந்தியில்மேகசப்தமுண்டாயின் இரவும பகலும அத்தியயனத்தை நிறுத்தவேண்டுமென்று ஹாரீதவசனமிருத்தலாலென்க. நாய், கீரி, சர்ப்பம், தவளை, பூனை, இவைகள் நடுவேபோனால் மூன்றுபகல் உபவாஸமும், தேசாந்திரகமனமும் செய்யவேண்டுமென்று கௌதமர் கூறியது அத்தியயனம்ஆரம்பமுடையவனை க்குறித்ததென்றறிக. (146)

நாய், நரி, கழுதை, கோட்டான், ஸாமம், பாணம், துக்கத்தோடு கூடியவன், இவர்களுடைய சப்தம கேட்கும் காலத்திலும், அமேத்தியம், சவம, சூத்திரன், ச்மசானம் பதிதன் இவர்களுடைய எதிரிலும் அத்தியயனம் செய்யக்கூடாது. (147)

(வி—ரை) நாய்முதலியவைகளின் சப்தம் எப்போது கேட்க ஆரம்பிக்கின்றதோ, அதுமுதல் அச்சப்தம முடியுமவரை வேதமோதக்கூடாது. இவ்விதமே வீணை முதலியதின் சப்தகாலத்திலும் வேணு, வீணை, பேரீவாத்தியம், மிருதங்கம், வண்டி, கஷ்டத்தோடு கூடியவன் இவைகளின்சப்தம் கேட்கும் காலையில் என்று கௌதம வசனமிருத்தலாலென்க. அமேத்தியம்முதலியவைகள்தென்பட்டால் அதைவிடுகிற பரியந்தம் அத்தியயனம் கூடாது. (147)

ஶாஸ்த்ரேத [௧௪௮] பாம்ஸுப்ரவர்ஷே தி³க்³தா³ஹே ஸந்த்⁴யாநீஹாரபீ⁴திஷு । தா⁴வத: பூதிக³ந்தே⁴ ச ஶிஷ்டே ச க்³ருʼஹமாக³தே [௧௪௯] க²ரோஷ்ட்ரயாநஹஸ்த்யஶ்வநௌவ்ருʼக்ஷேரிணரோஹணே । ஸப்தத்ரிம்ஶத³நத்⁴யாயாநேதாம்ஸ்தாத்காலிகாந்விது³: ॥ [௧௫௦] [illegible]

மிதா - தே³ஶ இதி । [illegible]

[illegible] ॥ ௧௪௮

மிதா - பாம்ஸ்விதி । [illegible] ௧௪௯

மிதா - க²ரேதி । [illegible] ௧௫௦

அசுத்தமான தேசத்திலும, தான் அசுத்தமாயிருககும்போதும் அடிக்கடிமின்னலுண் டாகும்போதும், அடிக்கடி இடிஇடிக்கும்போதும், சாப்பிட்டு ஈரக்கையுடனிருக்கும் போதும், ஜலத்திற்குள்ளும் நடுஇரவிலும், மிக்கக்காற்றிலும் அக்ககாலம் அத்தியய னம் கூடாது. (148)

(வி—ரை) இதனர்த்தம் வெளி. (148)

மண்தூள் வருஷிக்கும் போதும், திக்குக்களத்துதாஹத்திலும், இரண்டுசந்திகளிலும், பனியிலும், பயத்திலும, ஓடும்போதும், பூதிகந்தத்திலும் சிஷ்டன் கிருஹத்தை அடைந்தபோதிலும் அதுபரியந்தம் அத்தியயனம கூடாது. (149)

(வி—ரை) கெட்டகாலத்தில் மட்தூளி வருஷம் உண்டாகும்போதும் திக்குகள் எப்போது எரிகிறது போற்காணப்படுகின்றனவோ அப்போதும், பிராதஸ்ஸந்தியை, சாயம் ஸந்தியைஆகி இரண்டுஸந்தியையிலும், பனியிலும், திருடன் அரசன் முதலியவர்களாலேற்ப்பட்ட பயத்திய லும், வெகுவேகமாய் ஓடும்காலத்திலும, கெட்டதான அமேத்தியம், கள்ளுமுதலிய நாற்றம்ப டும்போதும் சுரோத்திரியன் முதலாயினோர் கிருஹத்திற்கு வந்திருக்கும் காலையிலும்அவன தஉத்தரவு கிடைக்கிறபரியந்தமும் அத்தியயனம் நிருத்தவேண்டும். (149)

கழுதை, ஒட்டகை, யானம், யானை, குதிரை, ஒடம், விருட்சம், ஊஷரபூமி இவை களில் ஏறும்போதும் அத்தியயனம் செய்யக்கூடாது. ஆகதாத்காலிகமான அனத்தி யாயங்கள் முப்பதென்று அறிகிறார்கள். (150)

(வி—ரை) கழுதை. ஒட்டகை, ரதம், யானை, குதிரை, ஓடம், விருட்சம், ஊஷரபூமி, அல்லது மருபூமி இவைகளில் ஏறிஇருக்கிறபரியந்தமும் அத்தியயனம கூடாது. ஆகவே. நாய் நரி என்பதாரம்பித்து இதுபரியந்தமும் 30 அனத்தியாயங்கள் அத்தியயன விதியறிந்தபெரியோர் கள் நிமித்தத்தாலேற்படுவதாய் அறிகிறார்கள். அறிகிறார்களென்றதால் வேறுஸ்மிருதியிற் கூறப்பட்டுள வேறுவிதிகளையும் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறது. அதாவது மனுவானவர்— படுத்திருப்ப வனும் பிரௌடபாதத்தை உடையவனும், தேன்முதலியதை எச்சில் செய்துசாப்பிட்டுக் கொண்டிருப்பவனும் மாம்சம் புசிப்பவனும் சூதகான்னம் புசிப்பவனுமக்காலம் அத்தியயனம் செய்யக்கூடாது என்று சொன்னதும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதே. 150

[illegible] ௧௫௧

[illegible] ௧௫௨

[illegible] ௧௫௩

[illegible] ௧௫௧

[illegible] ௧௫௨

[illegible] ௧௫௩

ஃ—கை. இவ்விதம் அனத்தியாய தினங்களைக் கூறி இனிப் பிரகிருதமான ஸ்நாதகவிரதங்களைச் சொல்லுகின்றார்.

தேவன், ரித்விக், ஸ்நாதகன், ஆசாரியன், அரசன், பரஸ்திரீ ஆகிய இவர்களுடைய நிழலையும், ரக்தம், அமேத்தியம, மூத்திரம், காறி யுமிழப்பட்ட எச்சில், வாந்திபெடுக்கப்பட்டது இவைகளையும தாண்டக்கூடாது. 151.

வி—ரை. தேவர்கள், ஸ்நாதகர்கள், ஆசாரியர்கள், அரசர்கள், பரஸ்திரீகள் இவர்களுடைய நிழலைத்தாண்டக்கூடாது. இங்கு தாண்டக்கூடாதெனில், புத்திபூர்வமாய்த்தாண்டக்கூடாதென்பதர்த்தம். மனு—தேவதைகள், குரு, அரசர், ஸ்நாதகன், ஆசாரியன், பப்ருவன், தீக்ஷிதன் ஆகிய இவர்களுடைய நிழலைப் புத்திபூர்வமாய்த் தாண்டக்கூடாதென்றார். பப்ருவனெனில கிரியினுடைய வர்ணம்போன்றதையுடைய பசுவென்றாவது அல்லது ஸோமம் முதலியதென்றாவது அர்த்தம். ஏனெனில் பப்ருவென்று நபுமஸகலிங்கமாய்க் கூறியமையாலென்க. ரக்தம முதலியதையும தாண்டக்கூடாது முதலியதென்று கூறியமையால் ஸ்நானத்திற்காக ஏற்பட்டிருக்கும் ஜலத்தையும் தாண்டக்கூடாதெனறேற்பட்டது. ஏனெனில், வாந்தியெடுக்கப்பட்டது, ஸ்நானஜலம் அமேத்தியம், ரக்தம, சிலேஷ்மம், காறியுமிழப்பட்டிருப்பது இவைகளைக் காமதஸ் தாண்டக்கூடாதென்று வசனமிருத்தலாலென்க. 151.

வேதியன், ஸர்ப்பம, க்ஷத்திரியன், ஆகமா இவர்களை ஒருக்காலும் அவமதிக்கக் கூடாது. மரணபரியந்தமும ஸம்பத்தை விரும்பவேண்டும். ஒருவனுடைய ரகஸ்யத்தையும் தெரிவிக்கக்கூடாது. 152.

வி—ரை. வேதியன், மிகக அத்தியயனம் செய்தவன், ஸர்ப்பம், க்ஷத்திரியன், அரசன், தான் ஆகிய இவர்களை அவமதிக்கலாகாது. தனது மரணபரியந்தமும் ஸம்பத்தை இச்சிக்கவேண்டும. ஒருவனுடைய கெட்ட நடத்தையையும் வெளியிடக்கூடாது. 152

எச்சில், அமேத்தியம், மூத்திரம், கால் கழுவும் ஜலம் இவைகளை வெகுதூரத்தில் விலக்கவேண்டும். சுருதி, ஸ்மிருதி இவைகளிற் கூறப்பட்டுள்ள ஆசாரத்தை நித்தியமும் ஆசரிக்கவேண்டும. 153

[illegible]

[illegible]

வி—ரை. சாப்பிட்ட எச்சில் முதலானவைகளையு ், அமேத்தியம மூத்திரம் இவைகளையும், பாதம கழுவிய ஜலத்தையும் வீட்டுக்கு வெளியே வெகுதூரத்தில் விலக்கவேண்டும். சிரௌத ஸ்மார்த்தங்களான ஆசாரங்களை நன்கு பிரதிதினமும் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். 153.

பசு, வேதியன், அக்கினி, அன்னம் இவ்வகளை அசுசியாயுள்ளவன் காலால தொடக்கூடாது. ஒருவனை நிந்திக்கவும் அடிக்கவும் கூடாது. புத்திரனையும சிஷ்யனையும் அடிக்கலாம். 154

வி—ரை. பசு, பிராமணன், அக்கினி, சாப்பிடத்தக்க பதார்த்தம், விசேஷமாய்ப்பக்குவமானவை ஆகிய இவைகளை அசுத்தியாயுள்ளவன் தொடக்கூடாது சுத்தனாயிருப்பவன பாதத்தால் தொடக்கூடாது. அவ்விதம் மதத்தால் தொட்டுவிட்டால் ஆசமனம செய்து பிறகு மனு கூறியிருப்பதைச் செய்யவேண்டும். அசுத்தனாயிருப்பவன இவைகளைத் தொட்டுவிட்டால் ஜலத்தால ஆசமனஞ் செய்து பிராணாயாமஞ் செய்யவேண்டும். ஜலத்தால் சமஸ்த சரீரத்தையும் துடைக்கவேண்டும். கொப்புளை மட்டிலும் கையால் துடைக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறபடி பிராணன் முதலியதைத் தொடவேண்டுமென்பதர்த்தம். ஒருவனை நிந்தைசெய்யவாவது அடிக்கவாவது கூடாது. இது அபகாரம் செய்யாதவன் விஷயத்தைக் குறித்தது. அபகாரம் செய்யாதிருக்கிற பிராமணனுக்குக் கோபத்தைப்புத்தியில்லாமல் உண்டுபண்ணினல் அவன் மிக்கத் துக்கத்தை அடைவானென்றிருத்தலாலென்க. புத்திரன் சிஷ்யன் இவர்களை சிக்ஷார்த்தம் தான் அடிக்கலாம். மற்றும தாஸர்கள் அதாவது வேலைக்காரர்களையும் அடிக்கலாம. அடிக்கிறதென்பதும் கயிறு முதலியதால் தலை தவிர மற்ற அங்கங்களில அடிக்கலாம். சரீரத்தினது பின்பக்கத்தில் அடிக்கலாமே தவிர சிரசில அடிக்கக்கூடாதென்று மனுவசனமிருத்தலாலென்க.

கன்மத்தாலும், மனதாலும், வாக்காலும, பிரயத்தனத்தால் தர்மத்தை ஆசரிக்கவேண்டும. ஸ்வர்க்க பலனைத் தராததாயும், உலகத்திற்கு விரோதமாயுமிருக்கின்ற தர்மத்தை ஆசரிக்கக்கூடாது. 155

வி—ரை. கன்மத்தால சரீரத்தால், சக்திக்கேற்றவாறு தர்மத்தைபாசரிக்கவேண்டும். அதையே மனதாலும் தியானிக்கவேண்டும். வாக்காலும சொல்லவேண்டும. தர்மம் விஹிதமாயினும் லோகத்திற்கு விரோதமாயிருப்பதை அதாவது மதுபர்க்கத்தில் கோவதம முதலிய

[illegible]

[illegible]

[illegible]

இவைகளைச் செய்யக்கூடாது. எது செய்தால் அக்னிஷோமீயம்போல் ஸ்வர்க்கபலனைத் தந்திடாதோ அதைச் செய்யக் கூடாது. 155

மாதா, பிதா, அதிதி, கூடப்பிறந்தவன், பதியையுடைய ஸ்திரீகள், ஸம்பந்திகள், மாமன்மார்கள், விருத்தர்கள், பாலர்கள், ஆதுரர்கள், ஆசாரியர், வைத்தியன் இட்டியவன், பாந்தவ்யமுடையவர்கள், ரித்விக், புரோஹிதன், புத்திரன், பாரியை, தாஸன், ஸஹோதரனது கோத்திரமுடையவன், இவர்களுடன் விவாதத்தைச் செய்யாமலிருப்பவனை கிரகஸ்தன் சமஸ்த லோகங்களையும் ஜயித்தவனாகின்றான். 156. 157

வி—ரை. அதிதி, வழிப்போக்கன், பிராதாக்கள், மற்றும் மாப்பிள்ளைகள், சம்பந்திகள், விவாகத்தால் ஏற்பட்ட சம்பந்தமுடையவர்கள், விருத்தன்—எழுபது வயதுக்குமேற்பட்டவன், பாலன்—பதினறுவயதுக்குட்பட்டவன், ஆதுரன் ரோகி, ஆசாரியன் உபநயனம் செய்துவைத்தவன், வைத்தியன்—வித்துவான் அல்லது மருந்துகொடுப்பவன், இட்டியவன்—தன்னையடைந்து உபஜீவிக்கப்பட்டவன். பாந்தவ்யமுடையவன்—மாதிருபிதிருபக்ஷத்தைச்சேர்ந்தவன், இதிலேயே மாமனும் சொல்லப்படும்போது வேருகச்சொன்னது ஆதாரார்த்தம். ரித்விக், யாகம் செய்துவைப்பவன், புரோஹிதன்—சாந்தி முதலியது செய்துவைப்பவன், பார்யை கூட தர்மத்தில் பாத்தியுள்ளவள். தாஸன்—வேலைக்காரன். ஸஹோதரன்—கூடப்பிறந்தவன், பிராதாக்களென்று சொன்னதாலேயே இதுவும ஏற்பட்டிருக்க, மறுபடியும இங்கு சொன்னது புருடனில்லாத தங்கை தமக்கைகளைச் சொல்லுவதற்காக இவர்களுடன் வாக்கலகததை விட்டு ஸமஸ்தமான பிராஜாபத்தியாதி லோகங்களையும அடைகின்றான். 156 157

இதானது தீர்த்தத்தில் ஐந்து பிடி மண்ணெடுக்காமல் ஸ்நானஞ்செய்யக்கூடாது.

நதி தேவநிர்மிதமான தடாகங்கள், மடு, மலையருவி இவைகளில் ஸ்நானம செய்யலாம். 158

வி—ரை. இதரனது ஜலங்களில் அதாவது இதரன் ஏற்படுத்திய சமஸ்தப் பிராணிகட்குமென்றே விடப்பட்ட தடாகம் முதலியவைகளில் ஐந்துபிடி மண்ணெடுக்காமல் ஸ்நானஞ்செய்யக்கூடாது. இதனுல் எவன் ஏற்படுத்தினனே அவன் அவ்விதம் செய்யாமல் ஸ்நானஞ்செய்ய

[illegible] ॥१५८॥ परशय्यासनोद्यानगृहयानानि वर्जयेत् । अदत्तान्यग्निहीनस्य नान्नमद्यादनापदि ॥१५९॥ [illegible]

[illegible] । देवखातं देवनिर्मितं पुष्करादि । [illegible] । नदीषु देवखातेषु तडागेषु सरःसु च । स्नानं समाचरेन्नित्यं गर्तप्रस्रवणेषु चेति । [illegible] ॥ १५८

[illegible] ॥ १५९

லாமென் றனுமதிகொடுக்கப்பட்டதாயிற்று. ஆயின் நதி முதலியவைகளில் எவ்விதம் ஸ்நானம் செய்வதென்றால் அங்கு கூறுகின்றார். நேரேயாவது அல்லது பரம்பரையாகவாவது சமுத்திரத்தை அடைவதற்கு நதியெனப் பெயர். தேவர்களாலேற்படுத்தப்பட்ட புஷ்கரணி முதலியவைகள் ஜலப்பிரவாகத்தால் ஆழமாய்ப் பறிக்கப்பட்டு வெகு ஜலத்துடன் கூடியிருப்பது மடு. பர்வதம் முதலிய உன்னதப்தேசங்களினின்று விழுவது அருவி. இவைகளில் ஐந்துபிடி மண்ணெடுக்காமல் ஸ்நானஞ் செய்யலாம். இது நித்தியஸ்நானவிஷயமேயானதால் சம்பவிக்கும்போது இவ்விதம் செய்யவேண்டும். ஏனெனில் நதிகள், புஷ்கரணிகள், குளங்கள், பெரிய ஏரிகள், மடு, மலையருவி இவைகளில் நித்தியமும் ஸ்நானஞ்செய்யவேண்டுமென்று மனுவசனமிருக்கிறதாலென்க. சௌசம் முதலியவைகளுக்காக இதரனது ஜலத்தில் பிண்டம் எடுக்காவிடினும் தோஷமில்லை. 158

இதரனது படுக்கை, ஆஸனம், உத்தியானம், கிரஹம், வாஹனம் இவைகளையும் அக்கினியில்லாதவனாலளிக்கப்பட்ட அன்னத்தையும், ஒருவனாலுமளிக்கப்படாததையும் ஆபத்தில்லாக்காலத்தில் கிரகிக்கக்கூடாது. 159

வி—ரை. படுக்கை, பீடம் முதலிய ஆஸனங்கள், உத்தியானம், மா, புஷ்பச் செடி முதலியவைகளால் நிறைக்கப்பட்டுள்ளவழகிய தோட்டம், வாஹனம், ரதம் முதலிய இவ்வளவும் இதரனது சம்மதமாயிருக்கும்போது அவன் கொடுக்காமலும் அவனது உத்திரவன்னியிலும் கிரகிக்கக்கூடாது. சாப்பிடக்கூடாததைச் சொல்லுகின்றார். சிரௌதஸ்மார்த்தம் முதலிய அக்னியிலதிகாரமற்றவனான சூத்திரன் பிரதிலோமமாய் உண்டானவன். அக்கினியிலதிகாரமுடையவனாயிருக்கும் அவ்வக்கினியற்றவன் இவர்களுடைய அன்னத்தை ஆபத்துக்காலம் தவிர மற்றக்காலத்தில் புசிக்கக்கூடாது; வாங்கவும் கூடாது. ஆனதுபற்றிப் பிரசஸ்தர்களும் தனது கன்மத்தால் சுத்தர்களுமானவர்களிடமிருந்து வாங்கவேண்டும் புசிக்கவும்வேண்டுமென்று கௌதமரும் கூறினார். 159

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கதர்யன், சட்டப்பட்டவன், திருடன், நபும்ஸகன், ரங்காவதாரிகள், மூங்கில் வெட்டி ஜீவிப்பவன், அபிசஸ்தன், வட்டியால் ஜீவிப்பவன், வேசியை, வெகுயாகஞ் செய்தவன். 160

(வி—ரை) கதர்யன்=லுப்தன் அதாவது லோபி, தன்னையும், தர்மகாரியத்தையும், புத்திரர்களையும்பத்னியையும், மாதாபிதாக்களையும், ஸேவகர்களையும்எவன்பீடிக்கின்றானே அவன் லுப்தனெனப்படுவான் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கட்டப்பட்டவன்=கயிறு முதலியதாலாவது வாக்காலாவது கட்டப்பட்டவன், திருடன்=பிராமணனது சுவர்ணத்தைதவிரமற்றஇதரனது ஸொத்தை அபகரிப்பவன். நபும்ஸகன்,ரங்காவதாரிகள்=நடன்,சாரபுருஷன், மல்லன் இவர்கள். மூங்கில் வெட்டிப் பிழைப்பவன், அபிசஸ்தவன்=பதிதனுகச் செய்யும் கன்மங்களைச்செய்பவன். கெட்டவட்டிமுதலால் ஜீவிப்பவன், வேசியை=தாஸி. அதிகமாய் யாகம் செய்தவன் இவர்களது அன்னத்தை சாப்பிடக்கூடாது என்று முன்னுடன் கூட்டிக்கொள்க. 160

சிகித்ஸை செய்பவன், ஆதுரன், கோபமுள்ளவன், விபசாரி, மதம்கொண்டவன் த்வேஷி, க்ரூரன், உக்கிரன், பதிதன், விராத்தியன், டம்பமுள்ளவன், எச்சில்தின்பவன். 161.

(வி—ரை) சிகித்ஸகன்=மருந்து கொடுத்து ஜீவிப்பவன், ஆதுரன்—மகாரோகத்துடன் கூடியவன். வாதவியாதி, நீர்க்கட்டு, குஷ்டம், நீரிழிவு, உதரம், பகந்தரம், மூலரோகம், வயிற்றுக் கடுப்பு, ஆக இவ்வெட்டும் மகா ரோகங்களெனப்படும். கோபமுள்ளவன், விபசாரி மதங்கொண்டவன்=வித்தை முதலியதால் கெர்வம் கொண்டவன், த்வேஷி=சத்துரு, க்ரூரன்=த்ரடமான கோபமுடையவன், உக்கிரன்=வாக்கு, சரீரம் இவைகளால் கடுக்கத்தை உண்டுபண்ணுபவன். பதிதன்=பிர்மஹத்தி முதலியது செய்தவன். விராத்தியன்=ஸாவித்ரீயைவிட்டவன். டம்பமுள்ளவன்=வஞ்சகமுடையவன், எச்சில் தின்பவன்=இதரனல் புசிக்கப்பட்டமீதியைத் தின்பவன் இவர்களது அன்னத்தைப் புசிக்கக்கூடாது. 161.

ஸ்வதந்திரையாயிருப்பவள், தட்டான், ஸ்திரீஜிதன், கிராமயாஜீ, சஸ்திரவியாபாரம் செய்பவன், கொல்லன், தையற்காரன், நாய்விருத்தியுடையவன், இவர்களுடையவும். 162

நாம் ||௧௬௫|| பிசுநாந்ருதிநோச்சைவ ததா சாக்ரிகபந்திநாம் | ஏஷாமன்னம்
ந போக்தவ்யம் ஸோமவிக்ரயிணஸ்ததா ||௧௬௬|| ஶூத்ரேஷு தாஸகோபாலகுல-

வ்யா- அவீரேதி | அவீரா ஸ்த்ரீ ஸ்வதந்த்ரா | வ்யபிசாரஹேதோரபாவே பதிபுத்ரரஹிதேத்யர்த: | ஸ்வர்ணகார: | ஸ்வர்ணஸ்ய விகாராணாம் கர்தா | ஸ்த்ரீஜித: ஸ்த்ரீவஶவர்தீ | க்ராமயாஜீ க்ராமஸ்ய ஶாந்த்யாதிகர்தா | பஹூநாமுபநேதா வா | ஶஸ்த்ரவிக்ரயீ ஶஸ்த்ரவிக்ரயோபஜீவீ | கர்மாரோ லோஹகார: | தக்ஷாதிஸ்ச தந்துவாய: ஸூசீஶில்போபஜீவீ | ஶ்வவ்ருத்தி: ஶ்வபி: ஜீவந் ஶ்வவ்ருத்திரித்யுச்யதே | ஏதேஷாமன்னம் நாஶ்நீயாத் || ௧௬௩ ||

வ்யா- ந்ருஶம்ஸேதி | ந்ருஶம்ஸ: நிர்தய: | ராஜா ப்ரஸித்த: | தத்ஸாஹசர்யாத் தத்புரோஹிதஸ்ச | யதாஹ ஶங்க:- பீதாவஹீதரோஷிதாக்ரோஶிதாவலிப்தக்ஷுதாப்ரதிப்ரஹிதகுப்ஸிதாநந்தரவர்ஜிதராஜ பாரோஹிதாநாமிதி வர்ஜயேத் || ரஜக: வஸ்த்ராதீநாம் நீல்யாதி ராககாரக: | க்ருதக்ந: - உபக்ருதஸ்ய ஹந்தா | வதஜீவீ ப்ராணிநாம் வதேந வர்தக: || சைலதாவ: வஸ்த்ரநிர்ணேஜக: | ஸுராஜீவீ ஶௌண்டிக: மத்யவிக்ரயஜீவீ | உபபதி: ஜார: ஸஹோபபதிநா வேஶ்ம யஸ்யா ஸா ஸஹோபபதிவேஶ்மா || பிஶுந: பரதோஷஸ்ய ப்ரகாஶக: || அந்ருதீ மித்யாவாதீ | சாக்ரிக: தைலிக: || ஶாகடிகஸ்சேத்யந்யே || கேசித்து ஸதிதவாக்ருகமேதிக இதி வேதே நாவிபா நாஸ || பந்திந: ஸ்துதிபாடகா: || ஸோமவிக்ரயீ | ஸோமலதாவிக்ரேதா | ஏதேஷாமன்னம் ந போக்தவ்யம் || ஸவேஷ்வேதேஷு பூர்வோக்தேஷு தோஷதாரதம்யாத் ப்ராயஸ்சித்தகௌரவலாகவம் த்ரஷ்டவ்யம் || ௧௬௩||௧௬௪||

(வி—ரை) ஸ்வதந்திரையாயிருக்கும் ஸ்திரீ அல்லது வியபிசாரமின்றிப் பதியுமின்றிப் புத்திரனுமின்றி இருப்பவள், தட்டான், ஸ்திரீஜிதன் = ஸ்திரீகளது வசமாயிருப்பவன். கிராமயாஜீ=கிராமத்திற்கு சாந்திமுதலியன செய்துவைப்பவன் அல்லது அநேகர்கட்கு உபநயனம்செய்துவைப்பவன். சஸ்திரவியாபாரம் செய்து ஜீவிப்பவன், கொல்லன், தச்சன் தையற்காரன், நாயினதுபோல் விருத்தியை யுடையவன் இவர்களது அன்னத்தையும் புசிக்கக்கூடாது. 162.

நிருசம்ஸன, அரசன், ரஜகன், கிருதக்னன், வதஜீவீ, வஸ்திரம் சுத்திசெய்பவன், கள்ளால் ஜீவிப்பவன், உபபதியுடன் கிருகத்தையுடையவள் பிசுனன், பொய்சொல்பவன், சாக்கிரிகன், ஸ்துதிபாடகன் இவர்களுடையவும்; 163.

(வி—ரை) நிருசம்ஸன்—தயையற்றவன். அரசன்—அரசனைச்சார்ந்த புரோஹிதன். இங்கு சங்கர்—பயமுள்ளவன், பிரஸித்தமான நிந்தை யுடையவன் துக்கமுடையவன், அழுபவன், பசியோடு கூடியவன், சாப்பிட்டானவன், பரிஹாஸத்துடன் கூடியவன், மதமுள்ளவன், அவதூதன் அரசன், புரோஹிதன், ஆகிய இவர்களது அன்னத்தை வர்ஜிக்கவேண்டுமென்றார். ரஜகன்—வஸ்திரமமுதலியவற்றிற்கு நீலம் முதலியவர்ணத்தை யேற்றுபவன். கிருதக்னன்—செய்தஉபகாரத்தை மறப்பவன். வதஜீவீ—பிராணி ஹிம்ஸை செய்து பிழைப்பவன். வஸ்திரம் சுத்திசெய்பவன்—வண்ணான், கள் வியாபாரம் செய்து பிழைப்பவன். உபபதியென்றால் சோரபுருடனுக்குப்பெயர். அவனைத்தனது கிருஹத்திலேயே வைத்துக்கொண்டு அல்லது அவனதுகிருஹத்திலேயே வஸித்துக் கொண்டிருப்பவள் உபபதியுடன் கிருஹத்தையுடையவளெனப்படுவாள். பிசுனன்—இதரனது தோஷத்தையே சொல்பவன், பொய் சொல்பவன். சாக்கிரிகன்—எள்வியாபாரம் செய்பவன் அல்லது எண்ணெவியாபாரம் செய்பவன்; வண்டி வியாபாரம் செய்பவனென்றும் சிலர். அபிசஸ்தன், பதிதன், சாக்கிரிகன், தைலவியாபாரம் செய்பவன் என்று பேதமாய்க் கூறியிருப்பதாலென்க. ஸ்துதிபாடம் செய்பவன்; ஸோமலதா வியாபாரம் செய்பவன்

மித்ரார்த்தஸீரிண: | போஜ்யாந்நா நாபிதச்சைவ யச்சாத்மாநம் நிவேதயேத் ||
||௧௬௬|| அநர்ச்சிதம் வ்ருதாமாம்ஸம் கேசகீடஸமந்விதம் | சுக்தம் பர்யுஷிதோச்சிஷ்ட

வ்யா|| கிஞ்ச சூத்ரேஷு நாஸ்நீயாதித்யநவஸீதத: சூத்ரஸ்ய போஜ்யாந்நத்வமுக்தம் | இதாநீம் ப்ரதிப்ரஸவமாஹ || சூத்ரேஷ்விதி | தாஸோ கர்ப்பதாஸாதய: | கோபாலோ கோபாலக: | கவாம் பாலநேந ஜீவதி || குலமித்ரம் பித்ருபிதாமஹாதிக்ரமாகத: | அர்த்தஸீரீ || ஹலபர்யாயஸீரோபலக்ஷித க்ருஷிபலஸ்யார்த்தஹாரீ | நாபித: க்ருஹவ்யாபாரகாரீ நாபிதச்ச || யச்ச வாங்மந:காயகர்மபிராத்மாநம் நிவேதயதி தவாஸ்மீதி || ஏதே தாஸாதய: | சூத்ராணாம் மத்யே போஜ்யாந்நா: | கும்பகாரச்ச || கோப நாபித குலமித்ர கும்பகார கர்ஷக நிவேதிதாத்மநோ போஜ்யாந்நா இதி வசநாத் ||

இதி ஸ்நாதகப்ரகரணம் ||

அத பக்ஷ்யாபக்ஷ்யப்ரகரணம் ||

வ்யா: ஸ்வாத்யாயாவிரோதேந வ்ருத்திமீஹேதேத்யாரப்ய ப்ராஹ்மணஸ்ய ஸ்நாதகவ்ரதாநி அபிதாய இதாநீம் த்விஜாதிதர்மாநாஹ | அநர்ச்சிதமிதி || அநர்ச்சிதமவஜ்ஞயா பாத்ரே

ஆகிய இவர்களது அன்னத்தைச் சாப்பிடக்கூடாது. கதர்யன் முதலியஇச்சமஸ்தர்களும்த்விஜர்கள் தான். இவர்கள் இக்குணத்தை உடையவர்களாயின் இவர்களும் த்விஜர்களாதல் பற்றி புசிக்கலாமென்ற விதி ஏற்படுமேஎன விசேஷமாய் நிஷேதித்ததே தவிர மற்றையஜாதிகளைக்குறித்ததல்ல. ஏனெனில் அவர்களது கிருஹத்தில் போஜனம் செய்யலாமென்றவிதியே இல்லாமையாலென்க. 164.

(அ—கை) ஆபத்காலம் தவிரமற்றையகாலத்தில் அக்னியில்லாதவனது அன்னத்தைப்புசிக்கக்கூடாது என்றும் சூத்திரனது அன்னத்தையும் புசிக்கக்கூடாது என்றார். அதில் விசேஷத்தைக் குறிக்கின்றனர்.

சூத்திரர்களுள் தாஸன், பசுவை இரட்சிப்பவன், குலஸ்நேகிதன், அர்த்தஸீரீ, நாபிதன், எவன் ஆத்மாவை நிவேதனம் செய்கின்றானோ அவன் ஆகியஇவர்களது அன்னப்புசிக்கத்தக்கதே. 165.

(வி—கை தாஸன்—கர்ப்பதாஸன். பசுவை ஸம்ரக்ஷணம் செய்பவன்; குலஸ்நேகிதன், பிதாபிதாமஹர்கள் முதல் வீட்டிலேயே அனுபவித்துடன் கூடியவன். அர்த்தஸீரீ—கலப்பைபேரிருக்கின்ற ஓர்வித ஆயுதவிசேஷத்தால் கிருஷிசெய்து பலனை அனுபவிப்பவன்.நாபிதன்—கிருஹவியாபாரத்தை நடத்திவைப்பவன், அல்லது அம்பட்டன். ஆத்மாவை நிவேதனம் செய்கின்றவன்—வாக்கு, மனது, சரீரம் இவைகளால் எவன் தன்னை இதரனிடம் ஒப்புவித்துவிடுகின்றானோ அவன், ஆகிய இவர்களுடைய அன்னத்தை இவர்கள் சூத்திரர்களாயிருந்தபோதிலும்புசிக்கலாம். மற்றும் குயவனது அன்னத்தையும் புசிக்கலாம். இடையன், நாபிதன், குயவன், குலஸ்நேகிதன், அர்த்தஸீரீ, ஆத்மாவை நிவேதனம் செய்தவன் இவர்களது அன்னத்தையும்புசிக்கலாமென்று வசனமிருத்தலாலென்க. 165

ஸ்நாதகப் பிரகரணம் முற்றுப்பெற்றது.

பக்ஷியாபக்ஷியப்பிரகரணம்.

அ—கை. 'தனது அத்தியயனத்திற்கு விரோதமின்றித் தனத்தை' என்பதாரம்பித்துப் பிராம்மணனுக்கு ஸ்நாதக விரதங்களைச் சொல்லிவிட்டு இப்போது த்விஜாதிகளது தர்மங்களை விதிக்கின்றார்.

[illegible]

[illegible]

பூஜிக்கப்படாததும், வியர்த்த மாமஸத்துடன்கூடியதும், மயிர், புழு முதலியதுடன் சேர்ந்துப், புளிப்புடன் சேர்ந்தும், பழகினதும், எச்சிலானதும், நாயால் தொடப்பட்டதும், பதிதனல் பார்க்கப்பட்டதும், ரஜஸ்வலேயாற்'ருடப்பட்டதும், கூவிக்கொடுக்கப்பட்டதும், ஒருவன் சம்பந்தமுள்ளதை மற்றொருவனுக்கென்று கொடுக்கப்பட்டதுமான அன்னத்தைத் தள்ளிவிடவேண்டும். 166 167

வி—ரை பூஜிக்கப்படாதது—பூஜிக்க யோக்கியனனவனைப்பூஜியாமல் எது அனுதாவுடன் கொடுக்கப்படுகிறதோ அது. வியர்த்தமாம்சம்—இனிச் சொல்லப்படப்போகிற பிராணிஹிம்சையின்றியும் தேவதைக்கு உபயோகப்படுத்தப்பட்டு மீந்ததுமின்றியுள்ளது எதுவோ அது. அதாவது தனக்கென்றே செய்யப்பட்டதென்பதர்த்தம். கேசம் புழு முதலியதுடன் கூடிய அன்னம், புளிப்புடன் கூடியது, முதலில் ஒரு பதார்த்தம் புளிப்பின்றி இருந்து பிறகுவேறுதிரவியம் சேர்த்தலாலும் அநேக நாள்வைத்திருப்பதாலும் எது புளிப்புடன் கூடுகிறதோ அது. இந்நிஷேதம் தயிர்முதலியதையும் நிஷேதிக்காது. ஏனெனில் பாபியினுடைய அன்னத்தையும், இரண்டுதடவைபக்குவம் செய்யப்பட்டதையும், புளிப்புடன் கூடியதையும், பழகினதையும் புசிக்கலாகாது. (ராகம் ஷாடபம்) என்பது வைத்தியசாஸ்திரத்தில் சொல்லியிருக்கிற சிலவகைத் திரவியம் சேர்த்துச் செய்யப்பட்ட பதார்த்தம். மோர், தயிர், வெல்லம், கோதுமை, யவம், மா இவைகள் சம்பந்தப்பட்டவைகள் புளிப்பாயினும் சேர்க்கலாமென்று சங்கர் கூறியிருப்பதாலென்க. பழகினது- ஒரு ராத்திரி மிகுந்தது. எச்சில்- சாப்பிடப்பட்டு மிகுதிருப்பது. நாய் தொட்டது, பதிதன் முதலியவர்களால் பார்க்கப்பட்டது, ரஜஸ்வலேயாற்பார்க்கப்பட்டது, இங்கு ரஜஸ்வலேயைக் கிரகித்துச் சண்டாளர் முதலியவர்களேயும் சேர்க்கின்றது. ஏனெனில், ஆமேத்தியம், பதிதன், சண்டாளன், மிலேச்சன், ரஜஸ்வலே, கெட்டநகத்தையுடையவன், குஷ்டரோகமுடையவன் ஆகிய இவர்களால் தொடப்பட்ட அன்னத்தைத் தள்ளிவிடவேண்டுமென்று சங்கர் கூறியிருப்பதாலென்க. கூவிக்கொடுக்கப்பட்டது—எவன் புசிக்கின்றானென்று எது சப்தத்துடன் கொடுக்கப்படுகிறதோ அது. ஒருவனது சம்பந்தமுள்ளதை மற்றொருவனுக்கென்று எடுத்துக்கொடுக்கப்படுவது—அதாவது சூத்திரான்னத்தைக் கொடுக்கும்பிராமணனுடையதும், பிராமணன்னத்தைக்கொடுக்கும் சூத்திரனுடையதுமான அன்னத்தைப் புசிக்கக்கூடாது. புசித்தால் சாந்திராயணவிரதம் அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்பது. இந்த வியாக்கியானத்தில் (பர்யாசாந்தம்)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

வேண்டுமென்று மேதாதிதிசொன்னார். உச்சிஷ்டமென்றால் சாப்பிட்டு மீந்திருக்கிறதற்குப்பெயரென்று முன்னமே நிரூபித்தோம். கௌதமர்—அவர்களுக்கு விருத்தியைக் கொடுக்கவேண்டும். ஜீர்ணங்களான பாதரக்ஷை, குடை, வஸ்திரம், கூர்ச்சம் முதலியது உச்சிஷ்டான்னம் சில்பம், இவைகளையும் தரவேண்டும். அவன் வைசியனை ஆசிரயிப்பவனானால் விருத்திசெய்யச் சக்தியற்றவனாயினும் அவனை வைசியன் இரக்ஷிக்கவேண்டும். விருத்திசெய்யக்கூடியவனை பிராமணன் காப்பாற்றவேண்டும். உச்சிஷ்டம் கொடுக்கவேண்டுமென்றது தன்னிடம் தாஸனாயிருப்பவனான சூத்திரனுக்கே தான். மற்றும் சிலர்—கிரகஸ்தனல்லாத சூத்திரனுக்கே உச்சிஷ்டான்னத்தையே கொடுக்கவேண்டும். கிரகஸ்தனாயுள்ளவனுக்கு அன்னத்தைப்பிரதிதினமும்கொடுக்கவேண்டும் என்று வியாக்கிரர் கூறியிருப்பதால் உச்சிஷ்டத்தை நிஷேதித்தது கிரகஸ்தனை உத்தேசித்ததென்கிறார்கள். மதனரத்தினத்திலுமிங்ஙனமே கூறப்பட்டுள்ளது.

சூத்திரனது தபஸின் லக்ஷணம்

சூத்திரனுக்குத் தபஸ்ஸாவது ஸேவிப்பதுதான். யாக்ஞவல்கியர் — சூத்திரனுக்குத் த்விஜர்களது சுச்ரூஷையே ஏற்பட்டது. அதனால் ஜீவிக்கமுடியாதவன் வணிக் விருத்தியை ஆசிரயிக்கலாம். அல்லது அநேகவித சில்பங்களாலாவது த்விஜாதிகளுக்கு ஹிதமாகவே செய்யவேண்டியது என்றார். நரஸிம்மபுராணத்தில் — கேட்காமலிருக்கும்போதே கொடுக்கவேண்டும். விருத்திக்காகக் கிருஷியை ஆசிரயித்துக் கொள்ளவேண்டும். நித்தியமும் புராணத்தைக் கேட்கவேண்டும். நரஸிம்மபூஜையும் செய்யவேண்டும். உசனஸ்ஸா—சூத்திரனுக்கு த்விஜனது சுச்ரூஷையும் மற்றுமுள்ள சில்பங்களும் ஸமஸ்த பதார்த்தங்களை விற்பதும் தர்மமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. தேவலர்—சூத்திரதர்மமென்னவெனில் மேலேமூவருணத்தவர்கட்கும் சுச்ரூஷை, களத்திரம் முதலியவரைப் போஷிப்பது, உழுதல், பசுரக்ஷணம் செய்தல், பாரம் சுமத்தல், வியாபாரம்செய்தல் சித்திரம் வரைதல், நர்த்தனம்செய்தல், கானம்செய்தல், வேணுவாசித்தல், மிருதங்கம்அடித்தல், ஆகிய இவைகளேஎன்றார். மனு—சூத்திரன் த்விஜர்களுக்கு சுச்ரூஷை செய்யமுடியாவிடில் அப்போ

(க) [illegible] 1.....

MAHAMAHOPADHYAYA
Dr. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

[illegible]

[illegible]

[illegible]

து தனது புத்திரர்கள் பத்தினிகள் இவர்களுக்கு மிக்க ஆபத்காலம் நேர்ந்தால் சில்பகர்மத்தால் அக்காலத்தில் ஜீவனஞ் செய்யவேண்டும். எவ்வித சில்பகன்மங்கள் செய்தால் த்விஜர்களுக்கு ஹிதமுண்டாகுமோ அவ்வித கன்மங்களையே செய்யவேண்டும். நாஸிம்ம புராணத்தில்— அக்னிபோல் ஜ்வலிக்கும் பிராமணனிடத்தில் சூத்திரன் வெகுதூரத்திலிருந்தே சுச்ரூஷை செய்ய வேண்டும். இவ்வித தர்மத்தை ஆசரித்துவரும் சூத்திரனுக்கு லோகத்தைக் குறிக்கின்றார் பைடீனஸி. இவ்விதம் ஆசரித்துவரும் சூத்திரனுக்குக் கந்தர்வ லோகப் பிராப்தி என்றார்.

ஸ்ரீராமகிருஷ்ணபட்டரது புத்திரரான கமலாகரபட்டரால் இயற்றப்பட்ட சூத்திரகமலாகரத்தில் சூத்திரனது விஹித நிஷித்த கன்மங்கள் முற்றிற்று.

சூத்திரனுக்குஸம்ஸ்கார ப்ரயோகம்.

அதில் முதலில் சர்வ கன்மங்களுக்கும் அங்கமான புண்யாஹவாசனத்தையே ஆசாரக்கிரமப்படி கூறுகின்றோம். வியாஸர்—காம்ய கன்மத்திலும் மங்களகன்மத்திலும், யுக்தசமயத்திலும் அத்புதசர்சனத்திலும் பிராமணர்களைக்கந்தமாலை முதலானவைகளால் நன்கு பூஜித்து ஸ்வஸ்திவாசனம்செய்விக்கவேண்டுமென்றார். யமன்—பிராமணனிடத்தில் ஓங்காரத்துடன் சொல்லவேண்டும். ராஜாக்களிடத்தில் ஓங்காரத்தைத் தவிர மற்றதைச் சொல்லவேண்டும். வைஸ்யனிடத்தில் மெதுவாகச்சொல்லவேண்டும். சூத்திரனிடத்தில் ஸ்வஸ்தியென்ற சப்தத்தை மட்டிலும் செய்யலாமென்றார். கர்த்தாவானவன் ஆசமனஞ்செய்து (ஸுமுகச்சைகதந்தச்ச) என்பதாதிகளைச் சொல்விக்கேட்டு தேச காலங்களைச் சொல்லி (அமுககர்மகரிஷ்யே, ததங்கதயாகணேசபூஜன புண்யாகவாசனம்ச கரிஷ்யே) என்று சங்கலபித்து கணபதி பூஜைசெய்யவேண்டும். அப்படியே (ஹே ஹேரம்பத்வமேஹ்யேஹி அம்பிகாத்ர்யம்பகாத்மஜ, ஸித்திபுத்தியுதத்ர்யக்ஷ ஸர்வலோகோபகாரக, நாகாஸ்யநாகஹாரத்வம் கணாதச துர்ப்புஜ, பூஷிதஸ்வாயுதைர்திவ்யைஃ பாசாங்குசபரச்வதைஃ, ஆவாஹயாமிபூஜார்த்தம் ரக்ஷார்த்தஞ்சமமகாமதாஃ, இஹாகத்யக்ருஹாண

(க) [illegible]

[illegible]

ணத்வம் பூஜாம்ரக்ஷசமேக்ரதோ:,) இதைச்சொல்லிக் கணேசனை ஆவாஹனம் செய்து ஷோட சோபசாரங்களாலும் நன்கு பூஜித்துப் பாத்திரத்தில பலத்துடன் அர்க்கியத்தைபெடுத்து (ரக்ஷ ரக்ஷகணத்யக்ஷ த்ரபக்ஷத்ரைலோக்யரக்ஷக, பக்தாநாமபயம்கர்த்தா த்ராதாபவபவார்ணவாத், த்வைமாதுர த்ணஸிந்தோதேவ ஷாண்மாதுராக்ரஜ, வாதஸ்த்வம்வரம்தேஹி வாஞ்ச்சிதார்த்த ப்ரதோபவ, [illegible] பலதோபவமேப்ரபோ) என்று சொல்லி அர்க்கியத்தைக் கொடுத்து (வக்ரதுண்டமஹாகாய) என்பதாதியைச்சொல்லிப் பிரார்த்தனைசெய்யவேண்டும். அல்லது விக்னேச்வராய வரதாய ஸுரப்ரியாய லம்போதராய ஸகலாய ஜகத்திதாய, நாகாநநாயஸ்ருத ஸர்ப்பவிபூஷிதாய கௌரீஸுதாய கணநாதநமோநமஸ்தே, பக்தார்த்திநாசநபராயகணேசுவராய ஸர்வேசுவராய சுபதாயஸுரேசுவராய, வித்யாதராயவிகடாயச வாமநாயபக்தப்ரஸன்னவரதாய நமோநமஸ்தே, நமஸ்தேப்ரம்மரூபாய விஷ்ணுரூபாயதேநம:, நமஸ்தேருத்ரரூபாய கரிரூபாய தேநம:, என்று பிரார்த்தனைசெய்யவேண்டும். பிறகு தன்னெதிரில் இரண்டிடத்தில் தான்யத்தைப்பரப்பி இரண்டு கலசங்களை அதன்மேல் வைத்து அதில் கந்தம், அருகம்புல், மாந்துளிர் பழம், ஸ்வர்ணம், பஞ்சரத்தினமிவைகளைப்போட்டு இரண்டு பாத்திரங்களில் தான்யத்தைநிறைப்பிவைத்து [illegible] (பாசஹஸ்தஞ்ச வருணமப ஸாமபதிமீசுவரம், ஆவாஹயாமியக்ஞேஸ்மின்பூஜேப்ரதிக்[illegible]தாம்,) என்று வருணனை ஆவாஹனம செய்து பூஜைசெய்து (கலசஸ்யமுகே விஷ்ணு:) என்பதாதிகளால் நன்கு பிரார்த்தித்து (மாதிருதேவோபவ, பிதிருதேவோபவ,ஆசாரியதேவோபவ, அதிதிதேவோபவ, ஆசிஷ:ப்ரார்[illegible]தயம்தே, ஏதாஸ்ஸத்யா ஆசிஷஸ்ஸந்து) என்று பூமியில் முழங்கால்களை நாட்டித்தாமரைமொட்டுப்போல கைகளைக் குவித்துத் தலையிலவைத்துக்கொண்டு பிற[illegible] ஸ்வா[illegible]தால் நிறைந்த பாத்திரத்தை எடுத்து (தீர்த்கரநோகாநத்யோதிரயஸ[illegible], [illegible] புண்யாகம்தீர்த்தமாயுர[illegible]து. சிவா ஆபஸ்ஸந்து. ஸௌமநஸ்யமஸ்து. அக்ஷதமசாரிஷ்டமஸ்து. கந்தா:ப்பாந்து. ஸுமங்கல்யம்

[illegible]

சாஸ்து. அக்ஷதாப்பாந்து. ஆயுஷ்யமஸ்து. புஷ்பாணிபாந்து. மஸளசிரீரஸ்து. தாம்பூலாநிபாந்து. ஐசுவரியமஸ்து. தக்ஷிணாப்பாந்து. பஹுதேயமசாஸ்து.) என்ற மந்திரத்தைச்சொல்லி பிராமணனது கையிற்கொடுத்து எவரை நமஸ்கரித்தால சமஸ்த வேதயக்ஞங்களும், கன்மங்களும், சுபங்களான காரியங்களும, சோபனங்களாக நடக்கின்றதோ அவ்வே நமஸ்கரித்துப் புண்யமான புண்யாஹத்தைச் சொல்லச்செய்கின்றேன். உடனே சொல்லச்செய் என்று பிராமணர்கள் அனுக்ஞைசெய்தவுடன் (மாவிக்னமமாசமேபாபம் மாஸந்துபரிபந்தின:, ஸௌம்யாபவந்துஸ்ஸினஸ் ஸர்வேலோகாஸ்ஸுகாவஹா:, என்று கர்த்தா சொல்லவேண்டும். பிராமணர்கள் (ததாஸ்து) என்று சொல்லி (கரோதுஸ்வஸ்திதேப்ரம்மா ஸ்வஸ்திவாபித்துஜாதய:, ஸ்ரீஸ்ருபாஸ்ச்சபேசிரேஷ்டாஸ்தேப்யஸ்தேஸ்வஸ்திஸர்வதா, யயாதிர்நஹுஷஸ்ச்சைவ துந்துமாரோபகீரதஃ, துப்யம்ராஜர்ஷயஸ்ஸர்வே ஸ்வஸ்திகுர்வந்துநித்யச:, ஸ்வஸ்திதேஸ்துத்விபாதேப்யஸ்ச்சதுஷ்பாதேப்யவேவச. ஸ்வஸ்தித்வபாதகேப்யஸ்ச்ச ஸர்வேப்யஸ்வஸ்திஸர்வதா. ஸ்வாஹாஸ்வதாசசைவ ஸ்வஸ்திகுர்வந்துதேஸதா, லக்ஷ்மீரருந்ததிசைவ குருதாபஸ்வஸ்திதேநக. அஸிதோதேவலஸ்ச்சைவ விசுவாமித்திரஸ்ததாங்கிரா:, ஸ்வஸ்திதேத்யப்ராயஸ்ச்சந்து கார்த்திகேயஸ்ச்சஷண்முகஃ, விவஸ்வாங்பகவான்ஸ்வஸ்திகரோது தவஸர்வச:, திக்கஜாஸ்ச்சைவ சத்வாரக்ஷிதிஸ்ச்சககனம்கிருஹா:, அதஸ்தாத்தரணீய்யோஸௌநாகோதாராயதேஸதா, சேஷஸ்ச்சபன்னகசிரேஷ்ட ஸ்வஸ்திதுப்யம்ப்ரயச்சது) என்ற மந்திரத்தைச்சொல்லவேண்டும். பிறகு கர்த்தாவானவன் (பிராமணாஃமனஸ்ஸமாதீயதாம்) என்றவுடன் (ஸமாஹிதமனஸ்ஸ்மஃ) என்று பிராமணர்கள் சொலலவேண்டும். பிறகு கர்த்தா (பிரஸீதந்து பவந்த:) என்றவுடன் (ப்ரஸன்னாஸ்ம:) என்று பிராமணர்கள் சொல்லவும் கும்பத்திலிருந்து ஜலத்தைக் கீழ கொட்டிக்கொண்டு அடியிற்கண்ட மந்திரத்தைச்சொல்லவேண்டும். (சாந்திரஸ்து, புஷ்டிரஸ்து, துஷ்டிரஸ்து, விருத்திரஸது, அவிக்னமஸ்து, ஆயுஷ்யமஸ்து ஆரோக்யமஸ்து, சிவம்கர்மாஸ்து, காமஸமிருத்திரஸ்து, புத்திரஸமிருத்திரஸ்து, தனதான்யஸமிருத்திரஸ்து, இஷ்டஸம்பதஸ்து, அரிஷ்டநிரஸனமஸ்து, யத்பாபம் தத்ப்ரதிஹதமஸ்து, யச்ரேய

[illegible]

யஸ்ததஸ்து. உத்தரேகர்பண்ய விக்னமஸ்து. உத்தரோத்தர மஹரஹரபி விருத்திரஸ்து உத்தரோத்தரா: கிரியாச்சோப நாஸ்ஸம் பத்தியந்தாம். திதிகரண முகூர்த்த நக்ஷத்திரக் கிரஹலக்நாதிதேவதா: பிரியந்தாம். துர்க்கா பாஞ்சால்யௌப் பிரியேதாம், அக்னிபுரோகா விசுவேதேவா: பிரியந்தாம். அக்னிபுரோகா மருத்கணா: பிரியந்தாம். பிர்மபுரோகாஸ்ஸர்வேவேதா: பிரியந்தாம். வஸிஷ்டபுரோகா ரிஷிகணா: பிரியந்தாம். அருந்ததி புரோகா ஏகபத்னிய: பிரியந்தாம். பிர்மசப்பிராம்மணஶ்ச்சப் பிரியந்தாம். ஸ்ரீஸரஸ்த்யௌப்பிரியேதாம். சிரத்தாமேதேப்பிரியேதாம். பகவதீ காத்தியாயபீ பிரியதாம். பகவதீ மாஹேச்வரீப் பிரியதாம். பகவதீ புஷ்டிகரீப் பிரியதாம். பகவதீ துஷ்டிகரீப் பிரியதாம். பகவதீ விருத்திகரீப் பிரியதாம். பக்வதி ருத்திகரீப் பிரியதாம். பகவந்தௌ விக்னவிநாயகௌப் பிரியேதாம். பகவான் ஸ்வாமி மஹாசேனஸ்ஸபத்நீகஸ் ஸஸுதஸ்ஸபார்ஷதஸ்ஸர்வஸ்தானகத: பிரியதாம். ஹரிஹரஹிரண்யகர்ப்பா: பிரியந்தாம். ஸர்வாக்கிராம தேவதா: பிரியந்தாம். ஸர்வா: குலதேவதா: பிரியந்தாம். ஸர்வா இஷ்டதேவதா: பிரியந்தாம். ஹதாப்பிர்மத்விஷ: ஹதா: பரிபந்தின: ஹதா அஸ்யக்ர்மணோ விக்னகர்த்தார: சத்ரவ: பராபவம்யாந்து. சாம்யந்துகோராணி. சாம்யந்துபாபானி, சாம்யந்தவீதய: சுபாநிவர்த்தந்தாம். சிவா ஆபஸ்ஸந்து. சிவாருதவஸ்ஸந்து. சிவா அக்னயஸ்ஸந்து. சிவா ஒஷதயஸ்ஸந்து. சிவாவனஸ்பதயஸ்ஸந்து. சிவா அதிதயஸ்ஸந்து. அஹோராத்ரேசிவேஸ்யாதாம் சுக்கிராங்காரகபுத பிருஹஸ்பதி சனைஸ்ச்சராரகு கேதுஸோமஸ்ஹித ஆதித்தய புரோகாஸ்ஸர்வேகிரஹா: பிரியந்தாம். பகவான் நாராயண: பிரியதாம். பகவான்பர்ஜன்ய: பிரியந்தாம். பகவான்சுவாமி மஹாசேன பிரியந்தாம். புண்யாஹகாலாந்வாசயிஷ்யே. வாச்யதாம். பிராம்மம் புண்யமஹர்யச் சஸ்வஸ்தி யுக்பாதனகாரகம். வேதவிருக்ஷாத் பவம்நித்தியம் தத்புண்யாஹப்ப்ருவந்து: தியந்தேயத்ரதாஞனி பூஜ்யந்தேசத்விஜாதய ; த்ருஸியதேயத்

[illegible]

ர்மாங்கல்யம் தத்புண்யாஹம் ஸதாஸ்துமே; மமகிருஹே அஸ்யகர்மண; புண்யாஹம்பவந்தோ ப்ருவந்து. ஸ்வஸ்திபவந்தோப்ருவந்து (ஆயுஷ்மதேஸ்வஸ்தி) என்று பிராமணர்கள் சொல்லவேண்டும்- (ஸூத்ராஸ்பது யாருக்திரமஹாலட்சம யாதிபிஃ கிருதா, ஸம்பூர்ணா பூர்ணசந்திரேயா தாமிருத்திம் போப்ருவந்துஃ-மமகிருஹேருத்திப்பவந்தோ ப்ருவந்து)என்று அவன் அவர்களைக்கேட்க வேண்டும் (ருத்யதாம்)என்று மூன்று தரம் சொல்லவேண்டும்.(பிருதுவ்யா முத்ருதாயாந்துமத்கல்யாணம் புராகிருதம். ருஷிபிஸ்ஸித்த கந்தர்வைஸ்தத்கல்யாணம் ப்ருவந்துஃ| மமகிருஹே கல்யாணம் பவந்தோப்ருவந்து) என்றுகேட்கவேண்டும். (கல்யாணம்) என்று மூன்றுதடவை கூறவேண்டும். பிறகு (க்ஷீரோததிஸமுத்பூதாமத்ய மாநே மஹோததௌ) விஷ்ணோஸ்சைவாப்பிரியாநித்தியம் தாம்சிரியம் போப்ருவந்துஃ) மமகிருஹேஸ்ரீரஸ்த்விதிப வந்தோப்ருவந்து) என்றுகேட்கவேண்டும் (அஸ்து ஸ்ரீ:) என்று அவர்கள்சொன்னவுடன் (வர்ஷசதம்பூர்ணமஸ்து சிவமஸ்து வம்சாபிவிருத்திரஸ்து பிரஜாபதிஃ பிரியதாம்) பிறகு பிராமணர்கள் (ஸாராஸ்தவாமபிஷிஞ்சந்து பிர்மவிஷ்ணு மஹேசுவராஃ) வாஸுதேவோஜகந்நாத ஸ்ததாஸங்கர்ஷணோ விபுஃ-ப்ரத்யும்நஸ்ச்சா வாநிருத்தஸ்ச்ச பவந்து விஜயாயதே - அகண்டலோக்னிர் ப்பகவான்யயமோவை நிருதிஸ்த்ததா - வருணஃ பவனஸ்ச்சைவ தனத்யட்ச ஸ்ததாசிவ: - பிரம்மணஸ்ஸஹிதாஸ்ஸர்வே திக்பாலாச்சுபதாஸ்தவ - கீர்த்திலட்சுமிர்த்திருதிர் மேதாபுஷ்டிசிரத்தாக்ரியாமதி:- புத்திர்லஜ்ஜா வபுச்சாந்திஃ காந்திஸ்துஷ்டி ஸ்சமாதர: ஏதாஸ்தவாமபிஷிஞ்சந்து தேவபத்னியஸ்ஸமா கதா; ஆதித்யஸ்ச்சந்திர மாபௌமோபுதஜீவஸிதார்ககஜா: கிரஹாஸ்த்வாமபிஷிஞ்சந்து ராஹுகேதுஸ் ச்சதர்ப்பிதாஃ தேவதானவகந்தர்வா யக்ஷராக்ஷஸபன்னகாஃ ருஷேயோ

(௧) [illegible]

(௨) [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

முனயோர் காமோ தேவமாதர ஏவச, தேவபத்னீயோத்ருமா நாகாதைத்யாஸ்ச்சாப்ஸரஸாமக ணா: அஸ்திராணிஸர்வசாஸ்திராணி ராஜானோ வாஹநாநிச. ஔஷதானிச ரத்னானி காலஸ் யாவயவாஸ்ச்சயே, ஸரிதஸ்ஸாகராஸ்சை லா:தீர் த்தாநி ஜலதானதா: யேதேத்வாமபிஷிஞ்சந் துஸர்வகாமார்த்தஸித்தயே) என்பதாதி முற்கூறியவைகளைச்சொல்லி அபிஷேகம் செய்யவேண்டும். அங்குபுருடன் பத்தினிக்கு இடதுபக்கத்திலிருத்தல் வேண்டும. பிறகு (கரோதுஸ்வஸ்தி தேப்ரம்ம) என்பன முன் சொன்ன வைகளால் யஜமானனுக்கு நீராஜனம்திலகம் ஆசீர்வாதம்இ வகளைச்செய்யவேண்டும். இவ்விதமே எங்கும் கண்டுகொள்க.

கமலாகர பட்டரது கிருதியில் சூத்திரனது புண்யாகவாசனம் முற்றிற்று.

விருத்திசிராத்தவிதி.

பிறகு கர்த்தா அரிசியைப் பரப்பி (கௌரீபத்மா சசீமேதாஸாவித்ரீ விஜயாஜயா தேவ ஸேனாஸ்வாஹா மாதரோலோகமாதர: திருதிபுஷ்டி ஸ்ததாதுஷ்டி ராத்மகுலதேவதா கணே சேனாதிகாஹ்யேதா விருத்தௌ பூஜ்யாஸ்து ஷோடச. ப்ராம்ஹீமாஹேச்வரீசைவ கௌமாரீ வைஷ்ணவீததா வாராஹீசததேந்திராணீ சாமுண்டா ஸ்ஸப்தமாதர) என்றுகணேசனைமுன் னிட்டுகௌரி முதலிய பதினாறு பெயர்களையும் பிராம்மீமுதலிய ஏழுநாமங்களால் ஸப்தமாதாக்க ளையும் ஆவாஹனம் செய்து குண்டத்தில் நெய்யால் ஐந்து அல்லது ஏழுதாரைகள் விழச்செய்து (வஸோர்தாராபைகம) என்று ஆவாஹனம் செய்து ஷோடசோபசாரம் செய்துபூஜித்து நாந்திசி ராத்தம் செய்யவேண்டும்.பிறகு ஸமஸ்தத்தையும் ஸ்வபமான தேவதீர்த்தத்தாலும் யவமென்ற தானியங்களாலும் பிதிருகன்மத்திலும் மாதிருவம்சத்தில் மூன்றுபெயர்கள். பிதாவினதுவம்சத் தில் மூன்றுபெயர்கள் மாதாமஹவம்சத்தில் மூன்றுபெயர்கள் ஆகிய இவர்கள்ஸம்பந்தமான நாந்

[illegible] (க) [illegible] (உ)

திமுகத்தில் ஸத்தியவஸுவென்று சம்ஞையை யடைந்த விசுவேதஸ்தானத்தில் தாங்களிரண்டுபே ரும் க்ஷணம் தயவுசெய்யவேண்டும். அவ்விதம் தாங்களிருக்கவேண்டும். பிறகு அவ்விதமேஇரு க்கின்றோம் என்று இரண்டு வேதியர்களும் சொல்லவேண்டும். பிறகு அவர்களை தர்ப்பையிலாவ து முறத்திலாவதிருக்கச்செய்து (மாத்ரு பிதாமஹீ ப்பிரபிதாமஹீநாம் அமுகதேவீநாம்தாஸீநாம்) என்று சொல்லவேண்டுமென்றூர். ஆசாரியசூடாமணி. (நாந்தீமுகாநாம் ஸ்தானே) என்ப தாதியில் இரண்டுபேர்கள். பிதிருபிதாமஹப்பிரபிதா மஹாநாம் நாந்தீமுகர்நாம் ஸ்தானே) எ ன்பதாதியால் இரண்டுபேர்கள். மாதாமஹப்பிரமாதாமஹ விருத்தப்ரமாதா மஹாநாம் ஸபத்நீ காநாம் நாந்தீமுகாநாம் ஸ்தானே) என்பதாதியால் இரண்டுபேர்கள். கோகிலமதத்தை அனுச ரித்தவர்களதபிப்பிராயமோ வெனில் (மாதிருமாதாமஹப்பிரமாதாமஹா) என்றுமாதாமஹரோடு மாதிருசிராத்தத்தையும் கூறுகின்றனர். அப்படியாயின் பார்வணம் இரண்டுதான் ஏற்படுகிறது இங்கு நாமகோத்திரம் கிடையாது. இதற்குப்பிரமாணம் நிர்ணயஸிந்து வாயாற்கண்டறிக. பி றகு (ஸத்யவஸு ஸம்ஜ்ஞிகா விச்வேதேவா.இதம்வ: பாத்யம். இதம்வோஅர்க்யம்) இந்தப்பி ரகாரமே (மாத்ராதய; இதம்வ பாத்யம்; பித்ராதய இதம்வ பாத்யம் மாதா மஹாதய இதம்வபா த்யம்) பிறகு [விசுவேதேவா இதமாஸனம் ஆஸ்யதாம் நமம) இவ்விதமே மாதா முதலியஇட ங்களிலும் (அர்க்யஸ்தானே ஸங்கல்ப ஸித்திரஸ்து விச்வே தேவா ஏஷவோ கந்த) இவ்வித மேமாதாமுதலிய இடங்களிலும்(ஏவம் இமாநி புஷ்பாணி தூபதீபஆச்சாதனம்ஏதே அமுகேப்யீ ந்தபுஷ்ப தூபதீபாச்சாதனந்தாஸ்ஸர்வே உபசாரா ஸ்ஸம்பூர்ணா பவந்து.) பிறகுஅர்த்தசந்திர மண்டலமாவாவது ஜலத்தையாவது தெளிதது பாத்திரங்களில் அரிசியை இரண்டுபங்காவது அல் லது ஸமமாகவாது கொடுத்து புரோட்சித்து பாத்திரத்தை எடுத்துக்கொண்டு அதில்யவமென்றதா னியத்தை ப்போட்டு அரிசியில் கட்டைவிரலை வைத்து (ஸத்யவஸு ஸம்ஜ்ஞகா விசுவேதேவா நா ந்திமுகா இதம்வ யுக்மப்பிராம்மணபோஜந பர்யாப்தம் தவிகுண மாமம் ஸோபஸ்காம் ஆமமூல்ய பூ

(க) [illegible]

(உ) [illegible]

(ங) [illegible]

[illegible] [௪]
[illegible] [௫] [illegible]

மஸ்யதா சக்ரு ஹோமவா ஸாபிரதத்த ஸ்வாஹாநம)(... வஸிதம் மாதருபிதாமஹீ ப்ரபிதாமஹ்ய நாந்தீமுக்ய: இதமேவாயுக்ம) என்பதாகவே சொல்லவேண்டும் (பித்ருபிதாமஹ ப்ரபிதாமஹா: நாந்தீமுகா: இதமேவாயுக்மம்) என்பத்தி இப்படியே மாதாமஹப்ரமாதாமஹ வ்ருத்தப்ரமாதாமஹா: ஸபத்னீகா: நாந்தீமுகா இதம்) என்பதாகி இதற்பிண்டம் கொடுப்பதென்றோர் பட்சமும் இல்லையென்றோர் பட்சமும் உண்டு. பிண்டம் உண்டென்ற பட்சத்தில் வேதிசெய்து பூர்வக்கிரமமாய் மூன்றுகோடுகிழித்து அதில் தர்ப்பையை ப்பரப்பி (மார்காந்தி,முகி அவனே நிக்ஷ்வ) என்றஜலத்தைவிட்டு (பிதாமஹிப்ரபிதாமஹி என்றும் (பிதர் நாந்திமுகி) என்றும் சொல்லவேண்டும் அவ்விதம்சொல்லி பிறகு மாவையாவது அல்லது வெல்லத்தையாவது, தயிர் இலந்தை, பழம் இதுகளுடன் கலந்து பிண்டங்கள் செய்து(ஏதத்தே மாதர் நாந்தீமுகீ ஏஷ தே பிண்ட: இதமன்னம் வாஸ்வாஹா நம:] என்றுஒருபிண்டத்தைக் கொடுத்து பிறகுமௌனமாக இரண்டாவதைக் கொடுத்த

௧- [illegible]

௨- [illegible]
[illegible]

௩- [illegible]

௪- [illegible]
[விவேகஷ:]

௫- [illegible]

1. ஆமமாய் கொடுத்தாலிரண்டு பங்கும் ஸ்வர்ணமாய்க் கொடுத்தால் நான்குபங்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்று விதி இருக்கிறதால் ஆமமாய் கொடுக்கவேண்டிய பாகத்திற்கு இருமடங்கு விலை கொடுத்தால் கிரமமான அன்னத்திற்கு நான்குபங்கு விலையாகும்.

2. தென்னாட்டிலுள்ளவர்கள் மாதாமஹ மாது:பிதாமஹ மாது:ப்ரபிதாமஹாஸ்ஸபத்னீகா:) என்று பிரயோகத்திலுச் சரிக்கின்றார்கள்.

3. தென்னாட்டிலுள்ளவர்கள் சூத்திரர்கட்குத் தயிரையும் பழத்தையும் சேர்த்து ஆமத்தைத் திலத்துடன் பிண்டமாய்க்கொடுக்கின்றார்கள்.

4. அன்னத்தாலாவது பாயசத்தாலாவது தென்னாட்டிற்பிண்டம் கொடுப்பதில்லை. இத்தேசத்தில் தற்காலம் தேசாந்தர சூத்திரர்களெல்லோரும் சேர்ந்திருப்பதால் அவர்களுக்குத்தத்தம் வீட்டுபாஷைகட்கேற்றவாறு தேசாசாரவிபவஸ்தைசெய்யவேண்டும். உதாரணம் கோயம்புத்தூர்க் கவுண்டர்கள் (சிலர்) கன்னடர்கள் ரெட்டிகள், தெலுங்கர்கள் தமிழர் மிராட்டியர், மகாராஷ்டிரர் என்று அவர்கள் பாஷைக்கேற்றவாறு.

5. நிருபிண்டவிதானிகட்கு நிகனஸ்தானமென்ற நான்காவதுபிண்டம்ஒன்றுண்டு. அதனைசூத்திரர்விஷயத்திலொவ்வொரு புருடர்கட்கும் விதிக்கின்றது சிறப்பு.

[illegible] (க) [illegible] [உ] [illegible] (௩) [illegible] (௪) [illegible] (ரு) [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ல்வேணடும. இவ்விதம் ஒவ்வொருவருக்கும இரணடிரணடு கொடுத்து மாபடியும் (பிர்சயவனே நிங்க்ஷ்வ) என்றுசொல்லி முன்போல ஜலத்தைவிட்டு எண்ணெ, மை, வஸ்திரம் இவைகளைக்கொடுத்து மீதிலைபமுகர்ந்து பார்த்து பாத்திரத்திலிருக்கும் ஜலத்தைப்பரிஷேசனம் செய்து (சிவாஆபஸ்ஸந்து) என்பதாகிசெய்து (ஏதங்காந்தி சிராத்தகாமணீ ஸாங்கதாஸித்தியர்த்தம் திராட்சர் மலகபவார்தங்யபத்திரவியம் வாதட்சிணைம்துப்யம் ஸம்பிரததே ஸ்வாஹாகம:) என்று பிரத்யேகமாய்க் கொடுத்து (அநேநாந்தீ சிராத்தேன நாந்தீ முக்தேவதா: பரியந்தாம். மாதாபிதாமஹீச்சைவ த்தைவப்பிரபிதாமஹீ. பித்ாபிதாமஹஸ்ச்சைவ ததைவப்பிரபிதாமஹா: மாதாமஹஸ்தத்பிதாச ப்பிரமாபிதாமஹகாதய: யேதேபவந்துஸுப்ரீதா:. பிரயச்சந்துசமங்களம்) என்றுநன்கு பிரார்த்தித்து பிண்டங்களைக்கொடுக்கவேண்டும்.

விருத்தி சிராத்தம் முற்றுப் பெற்றது.

அர்க்யபாத்யமுதலியனகொடுக்கவேண்டியவிதி.

இதுபரியந்தம் சொன்னசமஸ்காரங்கள் எல்லாவிடத்தும் எல்லோருக்கும் சமானமே. எங்கெங்கு கிருஹயக்ஞம்துலே முதலியதில் ருத்விக்வரணம் சொல்லப்படுகிறதோ அங்கு ஆசார

க. [illegible] ௰
உ. [illegible]
௩. [illegible]
௪. [illegible]
ரு. [illegible]

1- (அஸாவப்யங்க்ஷவ) என்பதாதி மந்திரங்களையும் (சாந்தமான சூத்திரர்கள் விஷயத்தையெடுத்து, ராமதாஸாப்யங்ட்சுவ)நம: என்று நமஸகாரத்தை இறுதியில் வைத்தே சொல்லவேண்டும்
2 ....
3 ஒவ்வொரு சிராத்தோத்தேச சில புருஷனுக்குமிதுண்டு.
4 விதி பலத்தால் சூத்திரர்கட்கு தாய்முதலே தேவதைகள்.
5 இது சம்பிரதாயத்தாலேற்பட்ட வசனம்.

[illegible]

(௩) [illegible]

த்தோடுபொண்டத்தில் (ஆபஃக்ஷீரம் குசாக்ராணிததிதூர்வாக்ஷதாஸ்ததா (ஸர்ஷபாஃகுங்குமஞ்சே தி அஷ்டேர்க்யாங்கர் ப்ரகீர்திதா:) என்றபடி எட்டங்கமான அர்க்யத்தைச்செய்து மூடி (ஸ்வாகதம் போத்விஜசிரேஷ்டாமதனுக்ரஹ்காரகா. இதமர்க்யமிதமபாத்யம்பவத்பி ப்ரதிகிருஹ்யதாம். என்று பாத்யம் அர்க்யம் இவைகளை ஆசாரத்துடன் கொடுத்து ஆசார்யவரணம் பிரமவரணம் ருத்விக்வரணத்தையும் செய்து பிராமணர்களை பிராம்மணாஸ்ஸந்துமேசஸ்தா பாபாத்பாந்து ஸ்மாஹிதா:. வேதஞம் ஸ்சவதாதார பாதாரஸ்ஸர்வதேகினுக- ஜபயக்ஞைஸ்ததா: ஹோமைர்தாஸ்ச்சவிவிதை புக:. தேவாராம்ஸபித்ரூணாம்சதிருப்த்யர்த்தம் யாஜகா. கிருதா:யேஷாம் தேஹேஸ்திதாவேதா: பாவயந்தி ஜகத்ரயம். ரக்ஷந்துஸததம் தேமாம்ஜபயக்ஞேவ்யவஸ்திதா. பிராம்மணாஜங்கமம் தீர்த்தம் த்ருஷ்லோகேஷ்விச்ருதம். யேஷாம் வாக்யோதகேனைவசுத்யந்திமலினாஜனா பாவனாஸ்ஸர்வவர்ணாநாம் பிராம்மணாப்ரம்மரூபிண ஸ்ர்வகர்மரதாநித்யம் வேதசாஸ்திரார்த்தகோவிதா:. ச்ரோத்ரியாஸ்ஸத்யவாசஸ்ச்சதேவத்யானரதாஸ்ஸதா- யத்வாக்யாமிருதஸம்ஸ்காருத்திம்யாந்திநரத்ருமா: அங்கிகுர்வந்து கர்மைதத்கல்பத்ருமஸ்மாசிஷ:. யதோக்த நியமைர்யுக்தாமந்த்ரார்த்தேஸதிரபுத்தய:யத்க்ருத்வாலோகனாத்ஸர்வாருத்தயோ விருத்திமாபநுயு மமயக்ஞேஜபேபூஜ்யாஸ்ஸந்துமேநியமாந்விதா:.அக்ரோதனாச்சௌசபரா ஸ்ஸததம் பிர்ம்மசாரிண:.தேவத்யானரதாநித்யம் பிரசன்னமனஸ்ஸஸ்தா அதுஷ்டபாஷிணஸ்ஸந்துமாஸந்துபரிகிதகா: மமாபியமாஹ்யேதேபவந்து பவதாமபி) என்று பிரார்த்தனைசெய்யவேண்டும்.

௧- [illegible]

௨- [illegible]

௩- [illegible]

---

1. ஆசாரியனை வரித்தபிறகு அவன் முகத்தாலேயே மற்றபிராமணர்களை வரித்தல்.
2. இம்மந்திரங்களெல்லாம் ருத்திரன் சொல்லவேண்டியவையே.
3. இதுவும் கன்மங்களிற் பெரும்பான்மையிலுள்ளதே.

[illegible]

கர்ப்பாதானவிதி.

அங்குமுதல் ரஜோதர்சனம் ஏற்பட்டதும் அந்தகாலம் துஷ்டவாரம் துஷ்டநக்ஷத்திரம் துஷ்டதிதி முதலியதாயிருந்தால் அதற்கு எம்மாற்கூறப்பட்டுள்ள சாந்திரத்தினத்திற்கூறப்பட்டவாறு சாந்தியைச்செய்து முதல்நாள்ராத்திரி முதல நான்குநாள்ராத்திரியைத் தள்ளி ஸமராத்திரிகளில் எம்மால் உரைக்கப்பட்ட நிர்ணயஸிந்துவிற்கூறப்பட்டுள்ளகாலத்தில் கர்ப்பாதானத்தைச்செய்தல்வேண்டும். கர்த்தாவானவன் பாரியையுடன் கூடியிருந்துகொண்டு தேசகாலத்தைச் சொல்லி (அஸ்யாம்மமபார்யாயாம் ஜநிஷ்யமாண ஸர்வகர்ப்பாணாம் பீஜகர்ப்பஸமுத்பவைநோநிர்ஹரணத்வாரா ஸ்ரீபரமேசுவரப்ரீத்யர்த்தம் கர்ப்பாதானம் கரிஷ்யே) என்று சொல்லி அதனங்கமாய் கணேசபூஜை புண்யாகவாசனம் மாத்ருகாபூஜை, நாந்தி சிராத்தம் இவைகளை முற்கூறியவாறு செய்து அலங்காரஞ்செய்துகொண்டு புதிய வஸ்திரமுடுத்திக்கொண்டு (அமுக்கிரா] என்னும் ஔஷதியின்ரஸத்தையும் அருகம்புல்லின் ரசத்தையும் சேர்த்து பாரியையினது வலது மூக்கிற்பிழியவேண்டும். பிறகு சூரியனுக்கு நீராஜனம் செய்து நமஸ்கரிக்கவேண்டும். அதன் பிறகு ராத்திரியில் படுக்கையில் விஷ்ணவேநம: த்வஷ்ட்ரே நம: பிரஜாபதயே நம: தாத்ரே நம: ஸினீவால்யை நம: ஸரஸ்வத்யை நம: அச்விப்யாம் நம: ப்ராஜாபத்யாய நம: என்று போகிவைத்து ஸ்திரீயை அடைந்து பிறகு ருதுவிஸ்நானம் செய்யவேண்டும். ஸ்திரீக்கு அப்போது ஸ்நாநமில்லை ருதுவற்றகாலத்திற்பிரவேசித்தால் ஜலஸ்பரிசத்திற்குப்போல் சௌசம் ஆசமனமட்டிலுமேதான்.

கர்ப்பாதானவிதி முற்றிற்று.

க- [illegible]

உ- [illegible]

ங- [illegible]

ச- [illegible]

1. எல்லா கிரந்தங்களிலும் சொல்லப்பட்ட ஸ்திரீ சங்கமத்திற்குரிய விதி எல்லா வர்ணங்களிலுமுள்ள கிருஹஸ்தனுக்கு பொதுவே.

2. பும்ஸவனத்தை தவிர கர்ப்பாதானத்திலேயே சூத்திரர்களுக்கு விசேஷமாக விதிக்கப்பட்ட சம்ஸ்காரமிது.

3. முதல் மூன்று வருணத்தவர்கட்கு விஷ்ணு முதலிய தேவதைகள் கர்ப்பாதானத்தில் குறிக்கப்படுகிறபடியால் அந்த தேவதைகளின் நமஸ்காரமே சூத்திரர்களுக்கு அந்த ஸம்ஸ்காரத்தின் மந்திரமாமெனக.

4. கர்ப்பமுண்டாயிருக்கலாமென்ற சங்கையால் ருதுகாலத்தில் ஸ்நாநமுண்டென்பது எல்லாவருணத்தவர்களுக்கும் பொது. விஸ்தாரத்தை சூத்திராந்ஹிக கிரந்தத்தினின்று காணலாம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பும்ஸவனவிதி.

இரண்டாவது, மூன்றாவது, அல்லது நான்காவது மாதத்திலாவது புன்னக்ஷத்திரத்தில் பர்த்தா எண்ணெயிட்டு முழ்கி தேசகாலத்தைச்சொல்லி அஸ்யாம மமபார்யாயாம ஜநிஷ்யமாண கர்ப்பஸ்யபும் ரூபதாப்ராப்தபாத்தம பீஜகர்ப்பஸமுத்பவேந ஏநோநிர்ஹரணாத்தமச பரமேசுவரப் பீத்யர்த்தம புமஸவனம் கரிஷ்யே என்று சங்கல்பித்து கணேசபூஜை, புண்யாகவாசனம்,மாதிரு காபூஜை, நாந்திச்ராத்தம, இவைகளைச்செய்து தன்னுடைய நிறமடைந்திருக்கின்ற கன்றை உடைய பசுவினது தயிரைப்பகனியினது வலதுகையிற்கொடுத்து, மத்தியில ஒருகதானியத்தை யும் யவமென்றதானியத்தையும வைத்து இரண்டு பாசுவத்திலும இரண்டு உளுந்துகளை வைத்து (கிபபிபஸி) என்று மூன்று தடவை கேட்டு அதைத்தொட்டு (புமஸவனம், புமசவனம, புமசவனம,)என்று மூன்று தடவை பத்னியைச்சொல்லச்செய்து அவளைச்சாப்பிடச்சொல்லவேண்டும். இவ்விதம மூன்று தடவை செய்யவேண்டும- புமசவனம முற்றிற்று.

ஸீமந்தோன்னயனவிதி.

நான்காவது ஆறாவது அல்லது எட்டாவது மாசத்திலாவது அல்லது பிரசவத்திற்கு முன் னுவது புண்ணக்ஷத்திரத்தில பர்த்தாவானவர் தேசகாலங்களைச்சொல்லி மமாஸ்யாம் பார்யாயாம்

௧- [illegible]

௨- [illegible]

௩- [illegible]

௪- [illegible]

௫- [illegible]

௬- [illegible]

---

1. பெணகளுக்கு அப்யஞ்சம் சுக்கிரபும்ஸ்வனத்தில் விசேஷம்.
2. கன்றும தாயும் ஒரே நிறமுள்ளதாயிருக்கவேண்டுமென்பது.
3. ......4 பர்த்தாவின் கேள்வி. 5 பார்யையின் விடை. 6. ஒன்பது முறைகளிலேற்பட்ட அடிகூ

[illegible] [1] [illegible] [2] [illegible] [3] [illegible]

ஜகிஷ்யமாணசர்வகர்ப்பாணும் பீஜகர்ப்பசமுத்பவேந ஏநோநிரசநத்வாரா பிரதி கர்ப்பம் சம்ஸ்காராதிசயத்வாரா ஸ்ரீபரமேஸ்வரப்ரீத்யர்த்தம ஸீமந்தோன்னயனம் கரிஷ்யே', என்று சொல்லி அதனங்கமாக கணேசபூஜை புண்யாகவாசனம் மாதிருகா பூஜை நாந்தி சிரார்த்தம் இவைகளைச்செய்து அலங்காரம் செய்துகொண்டு புதி வஸ்திரமுடுத்தி அருகம்புல்ரசத்தை பார்வதியினது வலது மூக்கில (அக்னியே நமஃ ராக்னேவருணாடநமஃ)என்று சொல்லிப்பொழியவே வேண்டும். அதற்குபிறகு மூன்று இடத்தில் வெளுப்புடன் கூடிய பன்றி முள்ளை மூன்று தர்ப்பையுடன் சேர்த்து ஆலவிருக்ஷத்தினது மொட்டுடனும் சேர்த்தெடுத்து பின் புறம நின்று (பிரஜாபதயேநமஃ) என்று புருவமத்தியிலாரம்பித்து தலைபரியந்தமும் கேசங்களை இரண்டாய் வகுத்து மூன்றுதடவை ஸீமந்தோன்னயனம் செய்யவேண்டும். பிறகு நீராஜனம்செய்து அவளது மடியில் பழம் அப்பம் இவைகளை வைத்துக்கட்டிய பிறகு பிராமணர்கள் பத்துப்பேர்கட்கு ஆசிரிமுதலிய சாமான்களையும் தக்ஷிணையையும் கொடுக்கவேண்டும. நாரதர்- பிராமணன் க்ஷத்திரியன்இவர்கள்ஸீமந்தகன்மம் இருவிதமாய்ச்செய்யவேண்டும். வைசியர், சூத்திரா இவர்கட்கு பகலிலும் இரவிலும் இக்கன்மாவானதுண்டென்று சிலர் கூறுகின்றனரென்றார். இதனது விசேஷ

க- [illegible] ॥

உ- [illegible] ॥

ரு- [illegible] ॥

ச- [illegible] ॥

ரு- [illegible] ॥ [illegible] விசேஷ: ॥

சு- [illegible] ॥

1. இதில் கர்பபாதானத்திற்குள்ள மந்திரங்களதிகம்.
2. மூன்றிடங்களில் வெண்மையிருக்கவேண்டுமென சூர்கஸம்ஸ்காரத்தின் விசெஷம்.
3. அத்திக்காய் குலையுடன் சேர்க்கவே ண்டுமென்பது சூ திரர்கட்கு சேஷமே.
4. பின்புறம நின்று பெண்சாதிக்கு ஸீமந்தம்செய்வதும் அவர்கட்கு விசேஷமே.
5. இந்த ஸீமந்தமென்ற கர்மத்தை மும்முறை செய்யவேண்டுமென்பது அவர்கட்குவிசே டவிதி
6. ஆசிரியன் முதலிய பத்துப்பெயர்கட்கு ஆமத்தைத் க்ஷிணையாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்பதே இதன் பொருள்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஷ்தையும் கர்ப்பிணி அவ்ளது பதி இவர்களது தர்மத்தையும் எம்மாற்செய்யப்பட்ட நிர்ணயஸிந்து விற்கண்டறிக- ஸீமந்தகன்மம் மூற்றுப்பெற்றது.

ஜாதகன்மவிதி.

பிருத்விசந்திரோதயமென்னும் கிரந்தத்தில் கார்ஷ்ணஜினி என்பவர்—புத்திரனவது புத்திரியாவது உண்டானல் அக்காலம் ஸ்நாநம் செய்துபிறகு தனது பிதிருக்களையும் சந்திர சூரியர்களையும சிராத்தத்தால் திருப்திசெய்யவேண்டும. குமாரன் உண்டாயின் கொப்புள்கொடியறுக்குமுன் பிதாவானவர் தனது வஸ்திரங்களுடன் ஸ்நாநம்செய்து தேசகாலங்களை ச்சொல்லி (அஸ்ய குமாரஸ்ய கர்ப்பாம்புபாதஜநித தோஷ பரிஹாரத்வாரா பீஜகர்ப்பஸமுத்பவைந ஏநோ நிர்ஹாணத்வாரா பலாயுர்யசோபி விருத்யர்த்தம் ஸ்ரீபரமேசுவரப்ரீத்யர்த்தம் ஜாதகர்மகரிஷ்யே) என்று சங்கல்பித்து கணேச பூஜை, புண்யாகவாசனம்,[2] மாதிருகாபூஜை சுவரணத்தால் நாந்தீ சிராத்தம இவைகளைச்செய்து, நெய்யிலும, தேனிலும சுவர்ணத்தை அரைத்து ஸ்வர்ணத்தால் சாப்பிடச்செயது அதை காதுகளில் வைத்து (தேவாபஸவித்ரேநமஃ ஸ்ரஸ்வத்யைநமஃ அச்விப்யாநமஃ) என்று சொல்லி குழந்தையைத்தடவி (இந்திராயநமஃ) என்று சொல்லி பிராமணர்களைப்பூஜிக்கவேண்டும்- ஜாதகன்மம் முற்றிற்று.

ஷஷ்டி-பூஜாவிதி.

மிதாக்ஷரியில் மார்க்கண்டேயர்—ஷஷ்டீவிரதம் அவசியம் செய்யவேண்டும். அதில்ராத்திரி

க. [illegible]

உ. [illegible]

௩- [illegible]

1- இந்த ஸீமந்தகர்மத்திற்கு இரவும்பகலும் காலமென்பது சூத்திரர்க்குரிய விசேஷம். பர்த்தாவுக்கும் பார்யைக்கும் உள்ளநியமங்கள் எல்லாவர்ணத்தவர்கட்கும் சமானமே.

2. ...., 3. ....

[illegible]

யே விசேஷமானது ராத்திரியில் அனாவசிகநித்திரையின்றி விழித்திருக்கவேண்டும். தானம் பலிமுதலியன கொடுக்கவேண்டும். புருஷர்கள் சஸ்திரங்களைக் கையிலுடையவர்களாயும் ஸ்திரீகள் நர்த்தனம் கீதங்களுடனும் விழித்திருக்கவேண்டும். அவிதமே சூதகத்தில் பத்தாவது நாளில் தூங்கக்கூடாது. வியாஸர்— பிரசவித்த வீட்டில் (ஜன்மதை) என்ற பெயருடைய தேவதைகள் வசிக்கின்றனர். அதற்குத் திருப்திசெய்வதற்காக ஜன்மதினத்தில் சுத்தி செய்து கொள்ளவேண்டும். சூதகத்தில் முதல்தினத்திலும் ஆறாவது தினத்திலும் பத்தாவது தினத்திலும் ஆகிய இம்மூன்று தினங்களிலும் செய்யக்கூடாது. அபாரக்கப்பிராமத்திலும்—ராகை முதலிய நான்கு கன்னிகைகள் வாக்னி, பஞ்சமீ குழந்தைகளது கிரீடார்த்தமாய் ஏற்பட்டது. சிசுவை இரக்ஷித்தும் ஷஷ்டி இவர்களும் க்ஷத்திரிய வைசியர்களாலும் க்ஷத்திரியர்களாலும் பூஜிக்கத்தக்கது. ராகைமுதலிய கன்னிகைகளாவன—ராகா, அனுமதி, ஸினீவாலீ, குஹு என்ற நான்கு கன்னிகள் பிதாவானவர் தேசகாலத்தை ஸங்கல்பித்து (மமாஸ்ய சிசோ: [illegible] தீர்க்காயுராரோக்யசித்யர்த்தம் கணேச ஜன்மதா ஜீவந்திகா ராகாதீநாம் பூஜநம்கரிஷ்யே) என்று ஸங்கல்பித்து கலசஸ்தாபனம் செய்து அர்க்கபூர்ணபாத்திரத்தில் வஸ்திரம் கட்டி அதன்மேல் கணேசன், ஜன்மதை, ஜீவந்திகை ஸ்கந்தன், ராகா, அனுமதி, ஸினீவாலீ, குஹு, வாருணி, ஆகிய இத்தேவதைகளை பிரதிமைகளில் ஆவாஹனம் செய்து கத்தியில் சிசுரக்ஷிணியையும் சுவரில் எழுதப்பட்டிருக்கும் பிரதிமையில் ஷஷ்டியையும் ஆவாஹனம் செய்து ஷோடசோபசாரங்களால் நன்கு பூஜித்து உணர்ந்து முதலி

௧- [illegible]

௨- [illegible]

௩- [illegible]

௪- [illegible]

1. ....
2. காமவிஷயத்தில் அக்காலத்திற்குச் சக்தியுண்டென்பதேற்படுகிறது.
3 கத்தியைப்பூஜிப்பது இப்பொழுதுமுண்டு,
4. தவிஜாதிகளிலும் வேறெடுக்கப்பட்ட வைசியரென்பவர் வைதிககர்மப்பிரஷ்டராய் பௌர்ண தர்மங்களைக்கைகொண்டவரோ.

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20.